

Vydává A-ALEF
Bořivojova 620/29,
718 00 Ostrava-Kunčičky
pro Křesťanské sbory v ČR
a Křesťanské zbory na Slovensku

Odpovědný redaktor a adresa české redakce:

Jaromír Andryšek
Okrajová 3, 737 01 Český Těšín
e-mail: ja.andrysek@volny.cz, tel.: 558 734 794

Redakční rada:

Jan Číž, Ján Hudec, Karel Holý, Matúš Koša, Ján
Kučera, Ján Ostrolucký, Tomáš Pala, Miloš Rauš, Petr
Vaďura, Jan Vopatecký, Ľubomír Vyhnálek, Peter Kozár

Kontaktná adresa pre Slovensko:

Ján Hudec
Partizánska 15, 949 01 Nitra, tel.: 037 741 8212

Grafická úprava a tisk:

Vydavatelství TEBA,
Ostravská 130, 735 62 Český Těšín-Mosty

Expedice pro Českou republiku:

A-Alef, Bořivojova 620/29, 718 00 Ostrava-Kunčičky

Expedícia, administrácia a platby pre Slovensko:

Misijná spoločnosť evanjelia Ježisa Krista
Púpavova 4, 841 04 Bratislava

Administrace pro Českou republiku:

A-Alef, Bořivojova 620/29, 718 00 Ostrava-Kunčičky
e-mail: alef@ova.inetnet.cz
tel.: 596 784 269, 596 237 261, 602 552 069

Platby a dobrovolné příspěvky pro Českou republiku:

A-Alef Ostrava, Komerční banka Ostrava
číslo účtu: 81006-761/0100
Vždy je nutné uvést přidělený variabilní symbol odběratele.

Předplatné:

na celý rok 80 Kč + poštovné
jednotlivá čísla 20 Kč + poštovné
Předplatné na další období končí jen písemným
či telefonickým odhlášením v administraci.

Časopis vychází čtyřikrát do roka.

Registrační číslo MK ČR 6480

ISSN 1210-6526

„Můj synu,
dej mi své srdce,
ať si tvé oči
oblíbí mé cesty.“

Př 23,26

ŽIVÉ SLOVO

1/2004 ročník XXXVI

Když dva dělají totéž

Slyšet a konat jako Pán Ježíš

Mají andělé jen noční směny?

Téma: Slyšet a konat

úvodník

Cesta pravé zbožnosti

Jarek Andryšek

Zbožnost a náboženství vůbec se mnohým může zdát trochu tajemnou a nepřehlednou oblastí života. Někteří ji považují za příliš intimní na to, aby o ni diskutovali. Jiní jsou zase naopak tak otevření, že převlečení do mnišských hávů a se zpěvem „Haré Krišna, Haré Ráma“ obcházejí několikrát město. Náhodný chodec si nejspíš pomyslí: „Zase o jednu kampaň více. Krišna nebo Ježíš? Ať si jde každý svou cestou.“

Složitější rozhodování měli určitě radní města Orlové, když posuzovali, zda ve městě postavit či nepostavit mešitu. Mnozí občané totiž pochopili, že takový islámský komplex není jen zdrojem peněz, ale i trvalým duchovním vlivem na bezprostřední okolí objektu, a začali se tomu bránit. Nezůstali lhotejní.

A o to právě v životě – a v duchovním zvlášť – jde. Vystoupit z anonymity, opustit roli nezaujatého diváka a začít přemýšlet nad svým vlastním životem. Čím a jak je utvářen? Jakému vlivu je vystaven a jak to ovlivňuje mé rozhodování? Ať už jde o veřejnou sféru nebo soukromý život, dělám rozhodnutí, jež mají přímý dopad na mě osobně. Žádný z nás totiž nežije v neutrálním pásmu. Určitým duchovním vlivům podléhám vždy, i tehdy když si náboženství takzvané „nepouštím k tělu“ a udržuji si odstup.

Podobně to praktikovaly i špičky náboženské scény v Jeruzalémě, když náboženství měli spíše za příležitost k politickému vlivu a Ježíšovo poselství praktické zbožnosti za ohrožení jejich vlastní pozice. I proto se pokoušely rabiho Ježíše znemožnit. Pán Ježíš jejich námitky vyvrátil (Mk 12) a vedl je přímo k samé podstatě zbožnosti, ke vztahu s živým Bohem. A když se jej hned na to jiný zákoník zeptal, co je ve vztahu k Bohu nejdůležitější, zopakoval mu Ježíš jen starý refrén tóry (Dt 6,4-5):

„Slyš, Izraeli, ..., Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.“

Výzva ke slyšení a milování Boha celým srdcem se jen v 5Mo opakuje desetkrát. Ano, to je cesta pravé zbožnosti, **otevřít se přátelství s živým Bohem**. Naslouchat mu. Hebrejský výraz *šm'* má celou řadu významů: slyšet, naslouchat, věnovat pozornost, chápat, uvědomit si, porozumět, dodržovat, tedy poslouchat ve smyslu jednat. Jako by v tomto jednom slovu „slyšet“ byl zachycen celý proces od vnímání zvuku, přes pochopení jeho významu až praktickému naplnění jeho poselství.

Bez takového slyšení není možné najít Boha, není možné mu porozumět a pochopit tajemství pravé zbožnosti. Boha není možné pochopit z odstupu, jaksi na dálku. Ba právě naopak, **Bůh otvírá své nitro jenom tomu, kdo otevře to svoje** a vydá se mu jako přítel příteli (Př 23,26): „*Můj synu, dej mi své srdce, ať si tvé oči oblíbí mé cesty.*“

Věřím, že první číslo Živého Slova věnované právě tomuto tématu, bude pro Vás občerstvením a povzbuzením zároveň. Milí čtenáři, přeji Vám, abyste při jeho čtení prožili chvíle, naplněné Boží přítomností.

úvahy

Štyria pocestní

John White, preložil a upravil Peter Kozár

Raz dávno sa štyria unavení pocestní usadili na pieskovisku, netušiac, že je plné bích. Čím dlhšie sedeli, tým neprijemnejšie sa cítili, až sa jeden za druhým (s obavou, že to ostatní zle pochopia) nenápadne postavili a odišli každý svojou stranou.

Prvý pocestný kráčal práve lesnou čistinou, keď uvidel staršiu, jednoducho a pritom dôstojne vyzerajúcu ženu. „Dobrá pani,“ oslovil ju, ukláňajúc sa a škrabúc, „nemáte nejaké kúzlo na vyliečenie svrbenia?“

Posledných 18 rokov prechádzala z ľudského hľadiska až nepochopiteľnými ťažkosťami a skúškami, ale i v tejto dobe rada navštevovala zhromaždenia a prijíma-la bratov a sestry.

Sestra Emília Daňková

K svojmu Spasiteľovi odišla ticho, po dlhšom utrpení v dôsledku zákernej choroby. U Neho už prežíva dokonalú radosť a pokoj. Nášmu Pánovi ďakujeme za jej život a tešíme sa na stretnutie v nebeskej vlasti. Ďakujeme i bratom, ktorí pri rozlúčke hlásali jasné evanjelium. Veríme, že sa dotklo viacerých srdc.

téma
príštího číslaObdarování poznat
a praktikovat

Články k tématu příštího čísla „Obdarování poznat a praktikovat“, jakož i další příspěvky, zasílejte, prosím, na adresu odpovědného redaktora poloviny dubna 2004. Děkujeme.

Redakce

Za obsah zveřejněných článků
zodpovídají jejich autoři.

N

strana číslo

obsah

Úvodník	
Cesta pravé zbožnosti	2
Úvaha	
Štyria pocestní	2
Nebeská radost	4
Informácie	
Přednášky ACET v Ostravě	4
Tématické články	
Počuť Boha	6
Slyšet a konat jako Pán Ježíš	8
Svet si všima	10
Báseň	
Najväčšia krása	10
Tématické články	
Když dva dělají totéž	11
Počuť a zachovávať	13
Umíme naslouchat tónům?	13
Glosa	
Každý, Niekto, Ktokol'vek, Nikto	14
Misie	
Zprávy ze Srbska	15
Příprava překladatelů	16
Po požiarí	17
Sborová praxe	
Jak může sbor růst?	18
Úvaha	
Boží chrám	19
Svedectvo	
Výhra v Pánu Ježíši	21
Biblický výklad	
Život bez starostí – Fp 4,6	22
Biblický kviz	
Rozhovor s (ne)známým	25
Okienko sestier	
Mají andělé jen noční směny?	27
Osobnosti bratského hnutia	
R. C. Chapman	29
Stránka mladých	
„Co vlastně chceš?“	30
Recenze	
Úvod do Starého zákona	31
Správy zo zborov	
Sereď – Anna Mačtová	33
Vizovice – Johanka Hovorková	33
Český Tešín – Helena Suchanková	34
Borský Svätý Jur – Emilia Daňková	34
Téma příštího čísla	35

jala za osobného Zachránce a On ji naplnil radostí.

Když byl jejich starý domek určen k asanaci, stěhují se na nové sídliště ve Štěpské ulici, kde se synem Jarkem dožila spokojeně až do konce svého života. I když jí poslední dobou sluch i chůze dělaly potíže, její touha po slyšení Božího Slova vítězila. Každou neděli Jarek ladil rádio a vyhledával bohoslužebný pořad pro svoji maminku, ovšem na nejvyšší hlasitost, aby jen slyšela. Odpoledne potom přicházel bratr Petr Ševčík se službou „Památky Páně“. Tak naše milá sestra zůstávala stále radostnou ve své víře i přes mnohé zdravotní potíže. Svoji největší sílu čerpala ve stále blízkosti svého Pána a Spasitele. A dnes za její vítězný život Pánu Bohu děkujeme!

„Lásky své nelituj, nešetři dobrých slov, možná, že zítra Tě odnesou na hřbitov. Pod tvrdým kamenem, pod studenou zemí, ústa tvá sevřena navždy oněmí. Nikdy už nepoví: „odpusť mi – děkuji“. Miluj a lásku svou rozdávej bohatě! Těžko-li milovat, pohled' ku Golgatě.“

Český Těšín

Luboš Balanda

Sestra Helena Suchanková

Dne 18. října 2003 po dlouhé a těžké nemoci, odvolal Pán milou sestru **Helenu Suchankovou** ve věku 73 let. Svůj život odevzdala Pánu Ježíši již v dětství a celý život mu věrně sloužila. Svět ji nikdy netáhl, vždy ji nikdy netáhl, vždy věděla, komu patří,

stejně jako všech sedm jejich sourozenců, kteří také své životy vydali Bohu. Pán Ježíš a Boží lid byli pro ni tím nejcenějším.

Dlouhá léta zpívala v pěveckém souboru a jako radostná křesťanka obětavě a pohostinně sloužila shromáždění v Těrlicku. K tomu také vedla svého syna, což z milosti Boží přineslo své ovoce. I on spolu s rodinou následuje Pána, jak si to oba rodiče přáli a s modlitbou očekávali.

Její manžel, Jan Suchanek, ji o osm měsíců předešel. Nenařikala, nesla to statečně a na otázku: „O čem přemýšlíš?“, odpovídala: „O nebi, o Pánu Ježíši, a o Jankovi, za kterým půjdu.“ A tak se při ní naplnila slova z Knihy Joba 42,5: „*Tolikot' jsem slychal o Tobě, nyní pak i oko mé Tě vidí.*“

Na smutečním shromáždění za hojné účasti lidí z ČR a Polska, zvláště pak spoluvěřících, sloužili Božím slovem na text z Izajáše 38,12 a 1K 2,9 o trpělivosti a statečnosti bratří Oto Zabystrzan a synovec zesnulé Czesław Wiglasz.

Borský Svätý Jur

Emília Kuklínková

7. apríla 2004 uplynie rok od chvíle, kedy odišla do nebeského domova milá sestra **Emília Daňková** vo veku 67 rokov.

Väčšinu svojho života prežila spolu s manželom a tromi deťmi v Kuklove na západnom Slovensku. Jej pozemská púť už od mladosti nebola ľahká. Za zvláštnych okolností sa jej v 43 rokoch dostalo do rúk Božie slovo. Začala ho usilovne čítať a taktiež počúvať vysielanie TWR z Monte Carla. Onedlho vierou prijala Pána Ježíša do svojho srdca a On od základu zmenil jej život. Jej najobľúbenejšou piesňou bola „Pod' k Ježíšovi“ a ona s radosťou pozývala k Nemu svojich blízkych i spoluobčanov. Stretla sa však často s odmietnutím i pohrdaním.

„Nepredávam kúzla,“ babka odvetila vážne, „ale je dosť možné, že máš blchy. Na konci tohto chodníka nájdeš rieku ožiarenú zapadajúcim slnkom. Vyzleč si šaty a dobre ich vyper! Potom skoč do vody a sám sa dobre vykúp! Keď budeš čistý, prejdi cez rieku, avšak nie po moste ale cez brod na najhlbšom mieste a na opačnom brehu sa znova obleč!“

„Blchy?“ zamyslel sa prvý muž, keď odchádzal od stareny. „Myslieť na blchy nie je nič príjemné. Pravdepodobne nemá blchy. Určite si všetko len predstavujem. Najlepšie bude, keď na to všetko zabudnem.“

A tak keď prišiel k rieke, venoval jej sotva jeden pohľad a na druhú stranu prešiel po moste. Napokon – keďže mal silnú vôľu – jeho svrbenie postupne slablo. Keď som o ňom počul naposledy, **bol prezidentom viacerých korporácií**, vo svojej spodnej bielizni prádle hostil celú armádu blch, ale škriabal sa len zriedkavo.

Druhý pocestný pokračoval po hradskej a zakrátko tiež stretol tú istú múdru starú dámu. „Dobrá pani,“ oslovil ju, ukláňajúc sa a škrabúc, „nemáte nejaké kúzlo na vyliečenie svrbenia?“

„Nepredávam kúzla,“ babka odvetila vážne, „ale je možné, že máš blchy. Na konci tohto chodníka nájdeš rieku osvietenu zapadajúcim slnkom. Vyzleč si šaty a dobre ich vyper! Potom skoč do vody a sám sa dobre vykúp! Keď budeš čistý, prejdi cez rieku, avšak nie po moste ale cez brod na najhlbšom mieste, a na opačnom brehu sa znova obleč!“

„Blchy?“ hovoril si druhý pocestný, keď nechal starú pani za sebou. „Nerád by som urazil tú milú starú, ale kto má právo povedať, čo je blcha a čo nie? Tá otázka je čisto relatívna. Podľa mojej mienky blchy existujú len v ľudskej mysli. Priznávam, že ma čosi svrbí, ale to iste len preto, že som bol vychovávaný staromódnyimi rodičmi, čo verili na absolútne hygienické hodnoty.“

V takýchto úvahách prešiel po moste ponad rieku, sfarbenú do červena zapadajúcim sln-

kom. **Neskôr v živote ako psychoanalytik** dobre zarábala na tom, že bral svrbenie vážne. Svojim dohryzeným pacientom hovoril, ako ich spoločnosť zaťažila komplexom z blch. Cesta k vyslobodeniu nie je ľahká. Musia byť odvážni, vzoprieť sa konvenciám a smelo sedávať na pieskovisku.

Tretí pocestný uvidel starenu, ale to, ako na neho pozrela, ešte zväčšilo jeho svrbenie. A tak odišiel druhou stranou a kúpil si v dedinskej apatieke veľkú fľašu piluliek. Pilule v ňom vyvolali ohromný pocit závratu, ktorý mu pomáhal zabudnúť na svrbenie. Keď som o ňom naposledy počul, bol z neho **slávny filmový herec** – veľmi dohryzený a ohromne omámený.

Štvrtý pocestný objavil blchy skôr, než sa stretol so starenkou. Našla ho bez košeľe (začervenal sa, keď ju uvidel). Ťobal si navlhčeným koncom prsta medzi lopatkami, kde rezko poskakovala jedna z blšiek. „Tuším sa ich nikdy nezbavím,“ postážoval sa jej.

Starká sa usmiala. „Na konci tohto chodníka nájdeš rieku,“ povedala mu, „ožiarenú zapadajúcim slnkom. Vyzleč si šaty a dobre ich vyper! Potom skoč do vody a sám sa dobre vykúp! Keď budeš čistý, prejdi cez rieku, avšak nie po moste ale cez brod na najhlbšom mieste a na opačnom brehu sa znova obleč!“

„Nič sa mi nestane, keď to skúsím,“ povedal si štvrtý pocestný. „Urobil by som hocičo, aby som sa tej plagi zbavil.“ Keď prišiel k rieke, urobil presne, čo mu múdra stareнка kázala, a na opačnom brehu vyšiel mokrý, ale bez blch.

Neskôr v živote sa stal veľmi úspešným starým otcom (čo je omnoho lepšie, ako byť psychoanalytikom alebo filmovou hviezdou), ktorý zvykol so zdvihnutým prstom napomínať svoje vnúchatá vážnymi slovami: „**Čím skôr sa zbavte blch, deti moje, a svrbenie prejde samo.**“

„Ak vravíme, že sme bez hriechu, klameme sami seba a nieto v nás pravdy. Ale ak

☉

strana číslo

vyznávame svoje hriechy, On je verný je a spravodlivý: odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej neprávnosti.“ (1J 1,8-9)

Roztomilý príbeh – podobnosť Johna Whitea nám pripomína dôležitú pravdu: **niekedy nevieme počuť Boha, pretože Ho počuť nechceme. Ale len vtedy, keď pritakáme Jeho hodnoteniu nášho stavu** (Biblia to nazýva *pokánie*), **môžeme byť skutočne čistí.**

Nebeská radost

Jiří Kantor

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (J 3,16). „...*(Spasitel Bůh) chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu*“ (1Tm 2,3-4).

Když mě Pán k sobě přitáhl a dal se mi v Kristu poznat bylo mi sedmáct let. Vidím to jako dnes. Můj spoluzák ze třídy se modlil spolu se mnou. Nikdy nezapomenou na jeho obrovskou **radost**, že mohl být Božím nástrojem...

A potom, asi o dva roky později jsem mohl být u duchovního porodu já. Přišla za mnou kamarádka, že by její sestra chtěla uvěřit v Pána Ježíše Krista a jestli je mohu pozvat k sobě domů. Tenkrát jsem poprvé pochopil onu **zvláštní radost**, kterou měl můj spoluzák tenkrát – radost, že mohu být Božím nástrojem...

Je to zvláštní radost. Nadpozemská – mohlo by se říci **nebeská**. Je to ta radost, o které hovořil Pán Ježíš, když se **nebe** raduje nad pokáním jednoho hříšníka, nebo ta radost, která apoštola Pavla znova postavila na nohy (když byl po kamenování) a šel ke ztraceným věrně dál.

K čemu bych tedy tuto radost ještě přirovnal? Je to jako když **doktor** může ovlivnit záchranu života. Jako když **vědec** objeví nový lék, která zachrání tisíce životů. Jako když **záchranář** objeví živého hodně dní po zemětřesení...

Každopádně je to radost od Pána, o Pánu a pro Pána. Je to dar, který může připravit v lidských srcích jedině On, protože je od Něj, ale také je zároveň jen a jen pro Něj! Je to radost, kterou bych chtěl, abychom poznali a poznávali všichni kristovci. Je vyšší než radostí, které známe...

Je to radost, která mobilizuje misionáře, aby opustili své pohodlí a své jistoty a šli do neznáma, mnohdy i do velikých nejistot a nebezpečí. Je to radost, která Boží služebníky drží věrně při Pánu, i když jsou kolikrát sami ze sebe zklamaní a prožívají pocity, že by raději svému Pánu neprekáželi a šli někde do ústraní. Je to ale také radost pro kterou lidé dávají peníze, aby podpořili vše, co by k této radosti ze spasení nových a dalších lidí mohlo z Boží milosti pomoci.

Toužím, aby mi Pán Ježíš dával zakoušet tuto radost. Toužím vidět mnoho zachráněných lidí a následně šťastných ze svého spasení. Toužím při tom všem poznávat, jak **veliká je láska** našeho nebeského Otce ke všem lidem a **jakou cenu** má oběť Pána Ježíše Krista za hříchy celého světa.

Jsou jen dvě „věci“, které zůstanou po celou věčnost: **Boží slovo** – Bůh a **člověk**. Radost ze spasení lidí zahrnuje obojí: Nové stvoření v Kristu z nepomíjejícího živého Slova. Chceme tuto radost zakoušet?

informácie

Přednášky ACET v Ostravě

Ivo Neuvirt a Honza Kuklínek

Rádi bychom se s vámi rozdělili o naši zkušenost z prvních přednášek, které proběhly v rámci občanského **sdužení Pavučina** ve dnech 18–19. ledna 2004 ve spolupráci s ACETEM u nás v Ostravě na dvou školách.

Při své celosvětové působnosti nenabízí ACET jen prevenci v podobě praktického vzdělávání a vyučování o AIDS, ale poskytuje

kdo chtějí vzdělávat sebe nebo i druhé.

Raymond B. Dillard a Tremper Longman III., Úvod do Starého zákona, vydal Návrk domů, Praha 2003, 450 stran v tvrdé vazbě.

správy zo zborov

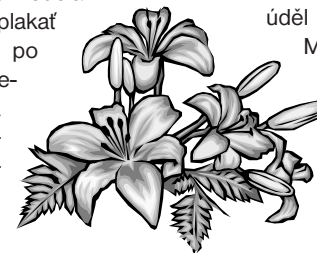
Sered'

Hubina Silvester

Dňa 31. 12. 2003 si náš Pán povolal do nebeského domova sestru **Annu Mačtovú** vo veku 82 rokov. V Pána Ježíša Krista, ktorý sa stal jej Spasiteľom uverila v mladom veku. Ako 20 ročná sa vydala a po troch rokoch zostala vdovou aj s dvomi deťmi. Jej veriaci manžel padol počas SNP. S vďačnosťou prežívala skutočnosť, že „*Hospodin* pomáha sirote aj vdove“ (Žalm 146,9).

Jej život na tejto zemi nebol ľahký. Doliehali na ňu rôzne choroby a tiež aj zápas o každodenný život, čo s dôverou predkladala svojmu Bohu. Od mladosti bývala v Krpelanoch s rodičmi, manželom a neskôr spolu s rodinou Gallových, kde bývalo aj kresťanské zhromaždenie. Potom asi 10 rokov bývala v Prievdizi u dcéry Kvetoslavy Hubinovej s manželom Silvestrom a navštevovala zhromaždenie v Zemianskych Kostoľanoch. Po presťahovaní Hubinových do Serede žila s nimi až do svojej smrti.

Na svojich modlitbách často predkladala Pánovi svojich najbližších, najmä vnúčatá, pravnúčatá a svojho syna Jána. Vedela sa radovať s radujúcimi, ale aj plakať s plačúcimi (Rim12,15). Túžila po chvíli, kedy sa vysťahuje von s teľa a bude bývať doma u Pána (2K 5,8). Táto jej túžba sa splnila a obklopená láskou a starostlivosťou najbližších v pokoji odišla domou k svojmu Pánovi.

Na pohrebnom zhromaždení s hojnou účasťou veriacich, príbuzných a známych Božím Slovom poslúžili bratia Ilko Kozár a Milan Javor.

Vizovice

Zdena a Miloslav Šimkovi

Na začátku nového roku 2004, dne 11. ledna v jedenáct hodin večer ve Vizovicích ukončil náš Všemohoucí Bůh a Pán života pozemskou pouť naší milé a stále se usmívající sestry v Pánu Ježíši Kristu **Johanky Hovorkové**. Při té příležitosti si chceme znovu s vděčností uvědomit, čím nás Bůh skrze její život obohatil. Znali jsme ji vždy radostnou, usměvavou, neúnavnou v následování Pána Ježíše Krista.

Sestra Johanka Hovorková

Naše milá tetička neměla lehký život. Narodila se na Slovensku v Lúkách pod Makytúv v malé roubené dřevěnici. Těžko se žilo početné rodině v hornaté chudé krajině. A tak milá Johanka musela do světa přes kopce na Moravu, kde přece jen našla

ve Vsetině přechodné zaměstnání i ubytovnu. Později hledala nový domov už nejen pro sebe, ale i svého malého synka Jarka ve Zlíně, kde také dostala práci. Tam přijala nabídku vdovce Antonína Hovorky pro společný život. Její touha po lepším rodinném zázemí se příliš nevydařila. Ona však statečně snášela svůj úděl až do konce manželova života.

Mezi tím syn Jarek dospěl a začal pracovat. Za společné úspory si koupili si domek ve Vizovicích od své příbuzné a tam také přišli do společenství věřících. Zde se po čase začal její život s Pánem Ježíšem, když jej při-

cením pro českou bibliistiku, ať už katolickou nebo evangelickou.

Fundovaný hlas evangelikální bibliistiky v našem prostředí zatím chyběl a mnozí mimo evangelikální církve (a možná i v nich samých) si možná ani nedovedou přesně představit, v čem vlastně spočívá jeho zvláštnost nebo důraz. Právě o tom se oba autoři zmiňují hned v úvodu, když předkládají svou teologickou perspektivu, se kterou k práci přistupovali: „...tento úvod představuje protestantský a evangelikální přístup k textu. Tato teologická orientace se ihned projeví při výkladu různých kritických otázek. Evangelikální přístup k Písmu však nedává odpověď na všechny hermeneutické a vykladačské otázky ani nám nebrání učit se od tradice historické kritiky. Ve skutečnosti náš úvod bude přinášet jeden příklad za druhým, které dosvědčují závislost na předchozím úsilí badatelů evangelikálních i kritických. Mnohé otázky, které rozdělují evangelikální a kritické badatele, jsou dnes stejně jako v minulosti předmětem diskusí, ale s vědeckostí zjišťujeme, že vstupujeme do nové éry komunikace a vzájemného respektu. Tento úvod se bude lišit od mnoha zakoreněných závěrů kritického studia, bude tak však činit s respektem, a ne s nevráživostí.“

Evangelikální přístup, ke kterému se oba autoři hlásí, pro ně kromě jiného „znamená zacházet s textem tak, jak jej církev přijala. I když nepopíráme možnost existence pramenů a dějiny vývoje jednotlivých biblických knih, tento úvod se zaměří na konečnou podobu kanonického textu. Takový přístup odpovídá novému zájmu o teologii biblického kánonu a literární studium Bible“ (str. 13).

Kniha i jednotlivé kapitoly mají velmi přehlednou strukturu. V úvodu je čtenář seznámen s účelem knihy a s teologickým východiskem autorů, po kterém následují **tři důležité témata**, která pak tvoří strukturu každé další kapitoly, tedy pojednání o každé starozákonní knize.

První z témat je **historické pozadí**, v němž

se autoři zamýšlí nad zásadní otázkou: „Co je historie?“ Dále pak nad vztahem historie a nadpřirozených jevů, nad povahou biblické historiografie a vztahem biblické historie a archeologie. Historickým pozadím, pak začíná i pojednání o každé starozákonní knize.

Druhým tématem je **literární analýza**, kde se čtenář obeznámí se zásadami starozákonní poezie a narativních (vyprávěcích) textů, které mu napomohou k jejich lepšímu pochopení.

Poté, co je v tomto úvodu a pak i v každé kapitole probrána historická a literární stránka, přistupují autoři k bodu třetímu, pro autory nejdůležitějšímu, kterým je **teologické poselství**: „...každá kniha byla napsána ve specifickém historickém kontextu a vztahuje se k minulým i současným dějinám...jednotlivé knihy mají různou literární formu a pro moderního čtenáře je obtížné ji odhadnout, protože literární způsoby starověké kultury se liší od kultury moderní. Aniž bychom chtěli zavést radikální rozlišování uvedených tří kategorií, je na místě poznamenat, že záměr Bible není historický ani literární, nýbrž teologický“ (str. 28).

V každé kapitole tak najdeme velmi srozumitelně vyjádřenou teologickou charakteristiku dané starozákonní knihy. A zjistit teologický záměr knihy znamená „zkoumat poselství, jež je adresováno starověkým posluchačům, kteří jako první slyšeli či četli tuto knihu“ (str. 29) a ptát se, co jim řekla o Bohu, o člověku, a o vztahu mezi nimi. A tohoto úkolu se oba dva autoři v rámci možnosti daných rozsahem knihy zhostili velmi dobře. Kapitoly o teologickém poselství jsou jedny z nejzajímavějších a uvedou zvědavého čtenáře přímo k jádru věci, k podstatě a vlastnímu záměru každé knihy Starého zákona.

Každému tedy, kdo by se chtěl blíže seznámit jak s dějinnými okolnostmi a literární charakteristikou, tak hlavně s teologickou zvěstí Starého zákona, lze knihu co nejvýšeji doporučit. A protože potřeba neustále se vzdělávat v Písmu i v teologii je pro nás všechny stále aktuální. Je možno si jen přát, aby si tato kniha našla své místo u každého kazatele i všech,

také bezpodmínečnou péčí těm, kdo AIDS onemocněli. V České republice působí asi 50 lektorů, pozvání do Ostravy však přijal ředitel ACETu, Tomáš Řehák (ženatý, otec dvou dětí). Náplní jeho práce jsou přednášky, školení lektorů u nás i v jiných zemích (např. Chorvatsku nebo zemích bývalého Sovětského svazu), ale také péče o mladé lidi nakažené virem HIV. **Přednášky** jsou určeny **pro 7–9 třídy** základních škol, střední i vysoké školy a pro širokou veřejnost.

Možná se ptáte: „Proč se AIDS zabývají křesťané? Vždyť křesťanům náleží spíše kázat Evangelium.“ Proti viru HIV není žádný lék a jedinou pomocí je prevence. Kněží ve Starém zákoně (viz. Leviticus 13-14) byli odpovědní za řešení malomocenství v Izraelském národě. Byli to oni, kteří byli do této služby postaveni Bohem. Jako tehdy malomocenství a mor hubily lidstvo, dnes je to vir HIV. Zabíjí a ničí muže, ženy i děti. Jen pro ilustraci připomenu, že v Irkutsku bylo na začátku roku 1998 jen 36 lidí pozitivních na HIV. Na konci roku 1999 jich bylo 1500 a na konci roku 2001 jich bylo 36000! **Šíření viru HIV je jako lavina**. V Ugandě je jen 5% vojáků armády, kteří NEJSOU postiženi HIV. Rodí se děti, které umírají do několika let. Vir HIV se šíří především pohlavním stykem, ale také např. prostřednictvím injekční stříkačky (mezi drogově závislými).

Ivo Newirt při jedné z přednášek (stojící vpravo)

V mnoha případech je to přímý důsledek hříchu, ale to ještě neznamená, že by nám tyto lidé měli být LHOSTEJNÍ. Vzpomeňme jen mezi jakými lidmi se pohyboval Pán Ježíš. Z jakých byli vrstev? Odpověď je asi všem známá.

Lidé kteří zjistí, že jsou pozitivní na HIV, se mnohdy cítí osamoceni. Jejich rodiny a přátelé je zavrhnou. Umírají do 8 let po nakažení. Jejich imunitní systém je natolik oslaben, že důvodem smrti může být třeba jen obyčejná rýma. Je to smutná perspektiva.

Témata přednášek - Sex, AIDS a mezilidské vztahy - jsou pro mladé lidi velmi aktuální. Byla to pro nás i úžasná příležitost navázat kontakty se základními školami v oblasti Slezské Ostravy a Kunčického, kterým jsme tuto přednášku v rámci sdružení Pavučina nabídli.

Přednášky byly připraveny velmi poutavě a všichni poslouchali s napjatými ušima. Tomáš Řehák živě ilustroval některé části přednášky např. první rande, přitom se nenásilně odvolal na Bibli, takže děcka měla možnost konfrontovat své pohledy na manželskou věrnost, sex nebo panenství s tím, co říká Písmo. Pak byl prostor pro otázky a byla jich spousta.

Mimořádnou zpětnou vazbu provázelo nejen hrobové ticho ve třídě, ale i vědeckost ředitelů škol i třídních učitelů. Bylo to něco úplně jiného, nežli přednášky, které na základní škole dělají profesionální sexuologové. Po přednášce se Tomáš ve třídě se svolením posluchačů pomodlil za jejich životy. Žádné z dětí se tomu nesmálo!

Posluchači byli pozváni na odpoledne do klubovny ve sboru, kde byla možnost bavit se nejenom o oblasti AIDS, sexuálního života, partnerství, antikoncepce, ale také velmi přirozeně o duchovní stránce života a spasení v Kristu.

Na toto odpoledne přišlo 7 mladých lidí z asi 50 oslovených, kteří tak jako ve třídě poslouchali s napjatými ušima. Co říci závěrem? **Modlete se nejenom za práci ACETu, která**

je velice potřebná, ale také za moudrost pro nás, vedoucí klubů. Neboť skutečnými přednáškami, se nám otevřely dveře, pro zasažení dalších mladých lidí Kristovým Evangelium.

Jak dlouho ještě budou pro nás křesťany na školách v České republice otevřené dveře? Neznám odpověď, ovšem je jisté, že jednou se zavrou, tak jak se to děje v některých okolních státech. Tato příležitost by neměla zůstat nevyužita.

Stejně tak musíme být připraveni s Boží láskou reagovat na potřeby lidí v našem okolí, neboť to otvírá jejich srdce nejen nám, ale především Kristovu Evangelium.

„Žeň je velká, dělníků málo. Proste proto Pána žně ať vyšle dělníky na svou žeň!“ (Mt 9,37-38)

tématické články

Počť Boha

Ján Hudec

Na príkladoch z Biblie chceme si názorne priblížiť, čo to znamená počť Boha a aké to má účinky v živote človeka.

ADAM A EVA. Prví ľudia počuli hlas Hospodina Boha, chodiaceho po raji... Ale Adam i jeho žena sa skryli pred tvárou Hospodina Boha v prostriedku, medzi stromami raja (1M 3,8). Hriech, ktorý vstúpil do života prvých ľudí, narušil ich spoločenstvo s Bohom, oddelil ich od Neho. Báli sa Boha a preto skryli sa pred Ním (v.10). Pán Boh ich však vo svojej láske hľadal a našiel. Hovoril s nimi, a dal im zaslúbenie Vysloboditeľa z následkov a moci hriechu, ktorému prepadli. A v obetiach nevinných zvierat našiel prostriedok, ktorým bolo obnovené spoločenstvo ľudí s Ním. **Pán Boh skrze**

svojho Ducha a veriacich v Neho i dnes hľadá hriešnych ľudí a hovorí k nim, aby obnovil ich spoločenstvo s Ním na základe obete svojho Syna.

NOACH. A Boh riekol Noachovi: Koniec každého tela prišiel predto mňa, lebo zem je plná ukrutnosti od nich, a hľa, skazím ich aj so zemou. Učiniš si koráb z dreva gófer... A Noach učinil všetko tak, ako mu prikázal Hospodin, tak učinil (1M 6,13.22). Noach chodil s Bohom a žil podľa Jeho vôle a príkazov uprostred ľudstva, ktoré sa od Boha odvrátilo a žilo v bezbožnosti a hriechoch. Pán Boh sa preto rozhodol urobiť tomuto ľudstvu koniec zničujúcim súdom celosvetovej potopy. Ale k Noachovi prehovoril, aby mu ukázal cestu záchranu v korábe, ktorý mal postaviť. Noach nielen pozorne počúval všetko, čo mu Pán Boh povedal, ale i uveril Jeho slovám a poslúchol ich. Tak bol zachránený on i jeho rodina, a stal sa otcom nového, popotopného ľudstva. **Z počutia Božieho slova i dnes vzniká v srdciach ľudí viera, v ktorej Božie slovo poslúchnu a prijímú záchranu pred Božím súdom v osobe a diele Pána Ježiša Krista.**

ABRAHÁM. A Hospodin riekol Abramovi: Vyjdi zo svojej zeme a zo svojho príbuzenstva i z domu svojho otca, a choď do zeme, ktorú ti ukážem... Vtedy išiel Abram tak, ako mu hovoril Hospodin... (1M 12,1.4). Abram počul Božie slovo, ktoré bolo pre neho príkazom a poslúchol ho. V liste Židom 11,8 čítame, že tak urobil vierou, hoci nevedel, kam ho Hospodin povedie. Následky tejto jeho poslušnosti viery boli a sú úžasné. Nielenže sám dostal veľké Božie požehnanie, ale stal sa príčinou mnohých Božích požehnaní pre svojich telesných potomkov – v prvom rade Izraelitov, ale i Arabov a iné národy – a naďto i pre veriacich v Pána Ježiša Krista zo všetkých národov. **Poslušnosť viery je i v našej dobe podmienkou i príčinou Božieho požehnanie cez veriacich mužov a ženy pre mnohých ľudí.**

ve škole, rodině, zaměstnání, kruhu přátel, i v církvi,... Nic neznamenaš, nevykonávaš důležitou práci, službu,... nevyvíkáš? Nic nejsi!

Zkusme se na chvíli vcítit do osoby pisatele epistolů Jakubovy. Tímto pisatelem nebyl Jakub Zebedeův, jeden z dvanácti, protože ten zemřel roku 44 n. l. a vznik této epistolů je datován do 50. let n. l. Pisatel Jakubovy epistolů byl s největší pravděpodobností rodným příslušníkem Pána Ježíše (bratr nebo bratranec - Ga 1,19; Mt 13,55; Mk 6,3; Sk 1,12-14). Mezi křesťany rané církve znamenal opravdu hodně (Sk 15,12-21; Sk 21,17-18; Sk 12,17; Ga 2,9). Rozhodoval o nejdůležitějších věcech a jeho pozice byla velmi silná. Ve své epistole dokázal, že je velmi zdatným znalcem Starého zákona (11x se na něj odvolává), že má širokou slovní zásobu (70 slov, s nimiž se jinde v Bibli neseťkáme) a zachovával tehdejší rabinský styl kázání (ilustrace z běžného života, krátce a výstižně vyřčené pravdy, atd.). Ve své době a církvi byl skutečným V.I.P a měl ten nejvznešenější rodokmen, z kterého pocházel samotný Ježíš Kristus.

Jakým způsobem Jakub oslovuje adresáty svého dopisu? „Milí bratři, piši vám já, sloup a starší jeruzalémské církve, pokrevní spřízněnci Ježíše Krista. Posílám pozdrav dvanácti pokolením v diaspoře.“ Na takový úvod svého dopisu měl Jakub jistě právo. Žádná informace v něm totiž není lživá. V dnešní době bychom řekli: „Umí se prodat“.

Ale jaký je skutečný začátek Jakubova dopisu? „Jakub, služebník Boží a Pána Ježíše Krista, posílá pozdrav dvanácti pokolením v diaspoře“ (Jk 1,1). Jakub se namísto popisu svých úspěchů a přednosti označuje jako služebník (doslova otrok). Namísto označení Ježíše Krista bratrem, nazývá jej svým Pánem.

Jakub se očividně naučil jít cestou Pána Ježíše Krista (Mt 20,20-28). Nepřemýšlí již, jak je člověku přirozené (Mk 9,34) a jak bylo kdysi jistě i jeho přirozeností. Jeho blaženost a štěstí není v jeho postavení, úspěších, kte-

řích dosáhl, nýbrž ve způsobu života, který člověku nabízí Bůh. Ten je sice zcela odlišný od života propagovaného dnešní dobou, ale u Jakuba vidíme, že je to život, který jej činil šťastným. **Život s Kristem jej naplňoval blahem** podobně jako to vyjádřil žalmista: Žalm 16,11: „Stežku života mi dávaš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho.“

Poznámka: ¹ V.I.P. anglická zkratka very important person – prominent, důležitý člověk

recenze

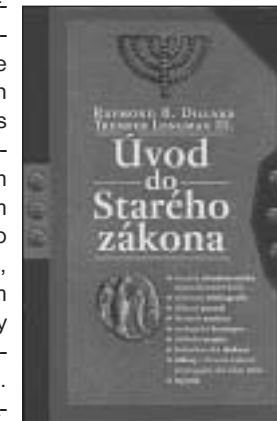
Úvod do Starého zákona

Pavel Šíma

Nakladatelství Návrat domů nás i nadále úspěšně zásobuje kvalitní teologickou literaturou. Po Novém biblickém slovníku a Encyklopedii moderního křesťanského myšlení nám v minulém roce předložilo dílo, kterým jistě potěšilo nejen všechny studenty teologie a kazatele, ale prostě všechny, kteří chtějí usilovným studiem pronikat do hloubek Pisma svatého, v tomto případě do jeho první části, Starého zákona.

Autory tohoto Úvodu do Starého zákona jsou dva američtí teologové, dlouholetí učitelé na Westminster-

ském teologickém semináři ve Filadelfii. Jejich dílo je u nás v podstatě prvním obsáhlým a fundovaným úvodem do Starého zákona, vycházejícím z perspektivy a pozice evangelikální teologie. I proto je oboha-

doručila zásielku s adresou: R. C. Chapman, univerzita lásky, Anglicko. Nasledujme jeho príklad!

Zosnul na začiatku 20. storočia v stom roku svojho života.

stránka mladých

„Co vlastně chceš?“

Karel Holý

„Kdo se o tebe postará? Všichni na tebe kašlou! Proč ty nekašleš na ně? Co je ti po tom, kdo kolik vydělá? UVědom si, že jsi ty a trh! Plnokrevný, s jasnými a pevnými pravidly, které nijak nepodfoukneš a neukecáš. Nikoho jiného než sebe nepotřebuješ! Nechce se ti zodpovídat sám za sebe? Je to pouze na tobě, co uděláš. Nečekej s nastavenou rukou! Vymysli si svůj vlastní program, zkoušej jít třeba jinou cestou. Nezávid' bohatým, ti si naši svou cestu, ty hledej svoji. O peníze, své zajištění a postavení se musí člověk starat sám. Každý se musí postarat sám o sebe. Je potřeba být správně drzý a nebát se.“

Toto je malý výber z diskuse a reakci čtenářů na článek „Rodinné finance 2004: kde jsou rezervy“. Navrhované spôsoby řešení jsou veľmi dobové a pragmatické. Odráží se v nich stav spoločnosti a její vliv na způsob myšlení dnešního človeka.

Worldwatch Institute (spoločnosť mapujúci nejen vývoj ľudstva) ve své pravidelné zprávě informuje, že **1,7 miliardy lidí dosáhlo** v loňském roce „konzumní třídy“. Životní styl, který byl po většinu minulého století vyhrazen nejvyšší společenské vrstvě Evropy, Severní Ameriky a Japonska, se stal téměř samozřejmostí. Objem spotřeby domácností stoupl od roku 1960 čtyřikrát. Ačkoliv obyvatelstvo Severní Ameriky a Západní Evropy představuje pouze 12 % světové populace, jeho spotřeba se rovná dvěma třetinám globálních čísel. V Severní Americe a evropských velmocích

jezdí po silnici více aut, než kolik je evidovaných řidičských průkazů. Ledničky v těchto domácnostech jsou o 10 % větší než před třiceti lety, stejně tak domy, přičemž v nich bydlí méně lidí.

Toto vše člověk podniká pro dosažení pocitu seberealizace, bezpečí, zajištěnosti a následné blaženosti. **Přepych ovšem není zárukou většího pocitu štěstí.** Na otázku, zda se cítí Američané šťastní, jich třetina odpověděla, že ano. Tedy ve shodném množství jako v šedesátých letech.

Přesto je tento trend nezadržitelný a valí se na nás ze všech stran. Jednou z významných skupin, která je tímto trendem ovlivňována snad nejvíce a to cíleně, je bezesporu mládež. Kluk po osmnácti musí mít přece auto. Čím více hlučí, tím lépe, sluneční brýle, ať je den či noc, značkové oblečení, účes podle celebrity, která právě letí, ... Holky barvu krytu svého mobilního telefonu sladěnou se svým oblečením a to musí být aspoň trochu provokující. Mít přirozenou barvu svých vlasů? Ale kde, během roku jsou přece moderní různé barevné odstíny a na to je třeba brát ohled.

Takto, a daleko rozmanitěji, uvažuje tzv. zlatá mládež, která přece něco znamená. Kdo k ní nepatří, si přece nebude přiznávat, že je „sociálka“. Naopak, snaží se k ní přiblížit a tvářit se, že k ní patří a má ten správný rodokmen. Prostě, že není nicka, ale VIP¹.

Tyto **ambice se promítají do myšlení** mládeže, a nejen jejího. Prakticky se projevují

Adam a Eva - Boh volá človeka k obnove spoločnosti

Noach - Boh volá človeka k prijatiu záchranu

Abrahám - Boh volá človeka k poslušnosti viery

Jakob - Boh volá k ťažkým rozhodnutiam viery

Mojžiš - Boh volá ku zmene života a oslobodzuje

Samuel - Boh povoláva k priekopníckej práci

Ježiš Kristus - Boh volá ...

JAKOB. A Boh povedal Izraelovi vo videní v noci: „Jakobe, Jakobe!“ A on odpovedal: „Tu som.“ A riekol: „Ja som ten silný Boh, Boh tvojho otca. Neboj sa odísť dolu do Egypta, lebo tam ťa učiním veľkým národom. Ja pôjdem s tebou dolu do Egypta a Ja ťa tiež odtiaľ vyvediem hore“ (1M 46,2-3). Bol to Boží zámer, aby sa Jozef a následne i Jakob a všetci jeho potomci stali na niekoľko storočí obyvateľmi Egypta. Práve tam sa mali Izraeliti stať veľkým národom. Preto bolo potrebné toto povzbudzujúce Božie oslovenie Jakoba. **I za našich dní Pán Boh povzbudzuje veriacich v Neho k ťažkým rozhodnutiam viery, skrze ktoré uskutočňuje svoje veľké a dobré zábery.**

MOJŽIŠ. ... a Boh zavola na neho z prostriedku kra a riekol: „Mojžišu, Mojžišu!“ A on odpovedal: „Tu som.“ (2M 3,4) Aké nesmierne následky malo toto nečakané Božie zavolanie nielen pre Mojžiša samého, ale i pre celý izraelský ľud, ktorý úpel v egyptskom otroctve. Bol to začiatok jeho vyslobodenia a nového života, podnietený týmto Božím hlasom. Keď Mojžiš poslúchol Hospodinov príkaz ísť a vyslobodíť Jeho ľud, toto vyslobodenie sa skrze Božie zázraky predívne uskutočnilo. A to malo a má nedozerné následky nielen pre izraelský národ, ale pre celé ďalšie dejiny ľud-

stva. **Prijatie poslaní v počutom Božom slove prináša i v našich časoch nielen prekvapujúcu zmenu do životov tých, čo ho vo viere poslúchnu, ale i vyslobodenie a nový život pre ďalších ľudí.**

SAMUEL. Potom prišiel Hospodin a stál. A zase volal ako po každé predtým: „Samuel, Samuel!“ A Samuel odpovedal: „Hovor, lebo tvoj služobník počuje“ (1S 3,10). Za nočného spánku Hospodin oslovil mladíka Samuela v stánku zmluvy, aby mu oznámil svoj súd nad domom veľkňaza Éliho i nad celým Izraelom. Toto Božie slovo bolo predzvesťou novej doby v dejinách Izraela – doby kráľov a prorokov, ktorí predstavovali Hospodinov dozor nad kráľmi. Samuel, ktorý počul a poslúchol Boží hlas, stal sa ako Boží prorok priekopníkom tejto doby. **Aj v dejinách Cirkvi Pán Boh svojim slovom povolával, i v súčasnej dobe povoláva, svojich služobníkov, aby sa stali priekopníkmi alebo pokračovateľmi v nejakej oblasti Jeho kráľovstva.**

BOŽÍ SYN, PÁN JEŽIŠ KRISTUS. ... uši si mi otvoril ... vtedy som povedal: „Hľa, idem, ako je o Mne napísané v knihách“ (Ž 40,7-9). Boží Syn počul hlas svojho Otca, ktorý sa pýtal, azda podobne, ako vo videní proroka Izaiáša: „Koho pošlem, a kto nám pôjde?“ A podobne i odpovedal: „Hľa, tu som, pošli Mňa“ (6,8). Išlo o vykonanie jedinečného Božieho diela spasenia, záchranu hriechnych ľudí pred Božím súdom a ich vyslobodenia z moci satana a hriechu. A Boží Syn sa ako jediný prihlásil k vykonaniu tohto diela, lebo ho nikto iný ani nemohol vykonať. Preto prišiel na našu zem, tu žil a zomrel na kríži, a tak naplnil Božiu vôľu, ako to i Žalmista prorocky predpovedal. A výsledkom tohto Jeho počutia a naplnenia Božieho slova a Otcovej vôle sú a budú v celej večnosti nespočetné milióny zachránených hriechnych ľudí. Vďaka Mu buď za to!

Aj dnes k nám zaznieva Božie slovo. Chceme ho počuť a sme ochotní ho vykonať? Ak áno, potom i za našich dní skrze poslušnosť viery svojich detí, svedkov, učeníkov a služob-

nikov Pána Ježiša Krista, Pán Boh môže vykonať významné diela pre budovanie Jeho Cirkvi a záchranu hynúcich ľudí. Počúvajme Božie slovo a konajme ho v našich životoch!

Slyšet a konat ako Pán Ježiš

Ján Ostrolucký

Pán Ježiš - vzor apoštolů

Apoštolé ve svých dopisech často připomínali věřícím čtenářům, že se ve svých životech řídí příkladem Pána Ježiše. A k takovému následování vybízeli i ty, kteří sice s Ježišem nechodili, ale o jeho životě mnoho slyšeli, případně v evangeliích i četli. Tak například Pavel napsal Filipským, aby měli totéž smýšlení, jaké bylo v Kristu Ježiši (Fp 2,5). Galatským zase napsal, aby si uvědomovali, že ponořením do Krista přece oblékli Krista (Ga 3,27). Lidé, kteří vidí náš život, by v našem jednání a slovech měli vidět a slyšet Krista. Petr napsal těžce zkoušeným věřícím Židům v Malé Asii, aby následovali příklad Pána Ježiše, který procházel ještě těžším utrpením než oni (1Pt 2,21). Připomeňme si tedy některé situace ze života Pána Ježiše jako Syna člověka, jak on naslouchal a konal.

Bud' me tam, kde jde o věc našeho Otce

Z úvodních třiceti let Ježišova života před jeho veřejným působením v úloze Mesiáše toho moc nevíme. Ale i ten jediný biblický příběh popisující rozhovor dvanáctiletého chlapce v jeruzalémském chrámu nám mnoho napoví. Čas svátků strávil v přítomnosti znalců Písem. Několik dnů naslouchal učitelům (L 2,46) a je zřejmé, že jim jen nenaslouchal. Ptal se jich, dokonce sám odpovídal na jejich otázky, případně vysvětloval svůj rozdílný pohled na věc. Dospívající Ježiš věděl, co znamená „být ve věcech svého Otce“. Možná nás zajímá, jak získal poznání Písem Starého zákona? Naučil se to ve škole? Měl doma svitky prorockých knih? O těchto detailech Písmo mlčí. Odpověď neznáme, ale přesto si můžeme vzít poučení. Milí mladí bratři a sest-

ry, kteří dospíváte, snažte se zapamatovat ze čtení a slyšení Písma co nejvíce. Věnujte jeho poznávání Bible dostatek času a ptejte se starších věřících, naslouchejte jim, diskutujte s nimi, svěřte jim své pohledy a nebojte se vyjádřit svůj názor.

Konání předpokládá slyšení

Dodnes si pamatuji, jak jsme v Bratislavě v době zákazu shromažďování každý týden seděli v některé z domácností a naslouchali bratru Sirackému, který nám odpovídal na mnoho otázek. Měl jsem tu možnost rozmlouvat s bratrem Dr. Zemanem, když jsme po večerech seděli v jeho knihovně a on mi diktoval výklad knihy Izajáše, nebo když jsem opisoval výklady Mackintosche ke knihám Mojžíšovým. Možná si to neuvědomujeme, ale to, co se nám z Písma uloží v paměti, je k našemu užítku. Duch svatý nám to později v různých životních situacích připomene, aby nám pomohl najít zcela praktická východiska. Naslouchání Božímu slovu je prvním krokem ke konání Božích skutků.

Pán Ježiš naslouchal a plnil vůli Otce

Bližil se *Svátek stánků*, jedna ze tří hlavních židovských slavností, na které žádný z Izraelských mužů neměl chybět. Do Jeruzaléma se chystali i Ježišovi tělesní bratři. Ti Pána Ježiše vybízeli, aby se v Jeruzalémě ukázal, učinil tam nějaká znamení. Chtěli, aby se ukázal světu a potvrdil, zda je tím, za koho se vydává. Ježiš však věděl, že jej Židé v Judsku chtějí připravit o život. Věděl, že ještě nepřišel čas, kdy by měl být obětován. Řekl jim tedy: „*Můj čas ještě nepřišel, ale váš čas je vždycky příchodný... Vy na svátky jděte, já na tyto svátky nejdu, protože můj čas se dosud nenaplnil*“ (J 7,5nn). Nakonec se však Pán Ježiš svátků zúčastnil, ale nepozorovaně. Proč změnil své rozhodnutí? Co se mezitím stalo? Možná dostal pokyn od svého Otce, protože se řídil Jeho vůlí. Jeho tělesní bratři v něj nevěřili, jednali podle vlastních rozhodnutí a na Boží vůli se neptali.

Najednou byla prostě pryč!

Maminka nevěřila svým uším. Zнала jeho umíněnost a vyběhla z obchodu na ulici. Byl silný provoz a velká křižovatka. Hlavou jí probíhaly ty nejhorší myšlenky. Jakýkoliv směr, který by zvolila, mohl být špatný. Začala se krátce modlit. Chtělo se jí křičet: „*Pane pomoz mi!*“ V několika vteřinách nebyla sto přemýšlet a vrhla se jednoduše jedním směrem. Jedním pohledem přelétla, chodník, cestu i křižovatku. Kluk nebyl k nalezení. Šla stále dál a dál, i když jí přišlo nelogické, že by zašel tak daleko. A přece, najednou jej zahlédla na jedné z teras, hraničících s ulicí. Hrál si tam s ním nějaká cizí osoba, mimo provoz nebezpečné ulice. Matka, jmenovala se Antje, se k němu rozběhla a objala jej. Otočila se, aby tomu člověku poděkovala, ale dotyčná osoba zmizela. Nebyla ani na terase, ani na přehledném chodníku, ani nikde jinde. Najednou byla prostě pryč! Poděkovat teď mohla jen Bohu, že vyslal svého posla, aby zabavil malého chlapce, hrál si s ním, dokud jsem jej nenašla.

Z celého srdce, zaskočena Boží moci a péčí jsem mohla říct: „*Děkuji Ti Bože, že jsi poslal svého anděla!*“ A dnes říkám, děkuji, že nemají jen noční směny.

osobnosti bratského hnutia

Robert Cleaver Chapman (1803 – 1902)

Ján Hudec

Narodil sa 4. januára 1803 v Dánsku v rodine bohatého anglického obchodníka. Po súkromnom učení sa a štúdiu na univerzite stal sa v roku 1823 advokátom. V tom istom roku sa odovzdal Pánovi Ježišovi pod vplyvom kázania znovuzrodeného anglikánskeho farára J. H. Evansa. Ten hlboko ovplyvnil jeho duchov-

R. C. Chapman

ný život smerom k biblickému poznaniu blízkeho neskôr sa objaveným bratským zborom.

V lete roku 1831 tento mladý právnik zvestoval evanjelium v prístavnom meste Barnstaple, v juhozápadnom Anglicku.

Jeho kázanie tu zapôsobilo na mnohých ľudí, a miestny zbor prísnych baptistov ho o rok neskôr pozval za kazateľa v ich kaplnke, zvané Ebenezer. Rovnomenný baptistický zbor sa zhromažďoval v biednej robotnickej štvrti mesta. S veľkou trpezlivosťou, pastierskou starostlivosťou a neúnavnou sociálnou prácou Chapman z neho vybudoval zbor, v ktorom väčšina členov prijala jeho biblické poznanie. Keď ho menšina členov odmietla prijať, prenechali im kaplnku a oddelili sa od nich. S týmito ľuďmi Chapman založil v Barnstaple nezávislý kresťanský zbor bratského charakteru, v ktorom veľmi pozhnanne slúžil Bohu i ľuďom aj vo veľmi vysokom veku až do svojej smrti.

R. Chapman sa nikdy neoženil. Predal a rozdal svoj majetok a žil v úplnej závislosti na Bohu. Príslovečnou sa stala jeho veľká skromnosť i úcta k prostým a chudobným ľuďom. Zoznámil sa s G. Müllerom a H. Craikom a stal sa ich priateľom. Vela cestoval, často pešo. Ovládal cudzie reči a zvestoval evanjelium v Španielsku, Írsku a inde. Ale Barnstaple a jeho okolie zostalo jeho trvalou láskou.

Chapmanov dlhý život, prostota a svätosť jeho charakteru, urobili z neho cteného patriarchu a vynikajúceho radcu i obhajcu biblického poznania otvorených bratov v 19. storočí. Príkladom svojho života ovplyvnil mnohých budúcich vodcov ich zborov. Povesť o jeho láskavosti potvrdzuje prípad, keď mu pošta

00

strana číslo

Páně“, který vystupuje jako Hospodinův osobní mluvčí. „Je nebeskou bytostí, které Hospodin dává určitý úkol, za nímž se andělova osobnost zcela ztrácí.“¹ Anděl Páně je někdy označován jako anděl Boží nebo jako „můj/ jeho anděl“.

Na mnoha místech je fakticky ztotožňován s Hospodinem (např. 1Mo 31,11nn).

Andělé v Novém zákoně

Nový zákon přebírá starozákonní pohled na anděly a je skutečně zajímavé na jakých místech a především jak často je nám o jejich působení vyprávěno. Sám Pán Ježíš měl s anděly hodně co dočinění. Marii je skrze anděla oznámeno nadpřirozené početí Ježíše, potom promlouvá anděl k Josefovi ve snu, když se chystal Marii kvůli jejímu těhotenství opustit. Několik měsíců později se jeden z andělů zjevuje pastýřům na poli, aby jim zvěstoval narození Spasitele. Hned nato se tam objevují celé zástupy andělů, kteří chválí Boha. Pak přichází s dalšími úkoly – výzvou k útěku do Egypta a následně k návratu do Izraele. Stále promlouvá anděl Hospodinům skrze sen k Josefovi. Ale i při pokušení na poušti sloužili Pánu Ježíši andělé a obsluhovali jej, podobně jako anděl, který mu dodával síly v zahradě Getsemane. Anděl Páně odvalil kámen Ježíšova hrobu a posadil se na něj.

Podobně jako ve Starém zákoně jsou i v Novém zákoně andělům svěřovány určité úkoly: **stráží jednotlivce** (Sk 12,15) nebo je trestají, když **vykonávají Boží soudy** (Sk 12,23). Andělé **vyvádějí** Ježíšovy apoštoly **z vězení** (Sk 5,19 a 12,7nn) nebo **mluví s konkrétními osobami** (Sk 8,26). I apoštol Pavel se ve svých listech zmiňuje o andělech, když varuje před jejich uctíváním (Kol 2,18). V rámci tohoto všeobecného přehledu by neměla chybět ani **zmínka o poslechu satanových**.

Apoštol Pavel se zmiňuje v 2K 12,7 o své nemoci, jako o zlém poslu, který jej sráží k zemi. Apoštol Petr píše o andělech (2P 2,4), svržených do propasti kvůli svému hříchu. Věřím, že i tyto informace jsou důležité, protože žijeme ve světě plném zla. Dokonalost Božeho

stvoření je dávno pryč, a přestože prožíváme osvobození a odpuštění vin a hříchů, žijeme stále v tomto světě. V Bibli nacházíme mnoho příkladů působení satana a jeho poslů, přesto však můžeme být dobré mysli, jisti vírou, neboť Ježíš nad touto mocí zvítězil svou smrtí na kříži. Jsme pod Jeho ochranou! Nakonec bych se chtěla rozeptat o jednom pravdivém příběhu s andělem. Tato událost utvrdila mé přesvědčení, že i dnes s anděly můžeme počítat.

Dítě ztracené v neznámém městě

Jedna mladá matka vyhledala v pro ni neznámém městě obchod s oblečením. Její muž, dítě i ona sama se teprve před nedávnem přestěhovali. Vše bylo pro ně nové, zvláště cize na ni působili sebevědomí lidé. Jaksí intenzivněji si začala uvědomovat svou vlastní nejistotu. Vstoupila do obchodu, jehož název znala už z dřívějšíka. Brzy také našla to, co si chtěla koupit a chtěla zaplatit. Prodavačce ovšem chyběla odpovídající částka, aby mohla vydat. Poprosila tedy mladou maminku, aby zašla peníze rozměnit do vedlejšího obchodu. Prodavačka měla mezi tím pohlídat malého chlapce. Netrvalo dlouho a maminka se i penězi vrátila. V mžiku se rozhlédla po obchodě a postrádala chlapce. Kde jen může být? Nestane se mu její naivita a důvěřivost osudnou? Proč jen nechávala chlapce té sice přátelské a přece jen neznámé ženě? Ve vteřině ji proběhlo hlavou hned několik výčitek a hnaly ji k šilenství. Začala zpovídat prodavačku a zjistila, že se kluk rozběhl za maminkou a prodavačka jej nemohla udržet.

Boží děti se nechávají vést Duchem

Není to příklad i pro nás? Nemáme i my „příhodný čas“, abychom uctili Otce? Nebo děláme jen to, co si umíníme, jak to napsal i Jakub: „A nyní vy, kdo říkáte: »Dnes nebo zítra se vypravíme do tamtoho města; strávíme tam jeden rok, budeme obchodovat a vyděláme«, vy přece nevíte, co bude zítra!... Místo toho máte říci: »Bude-li Pán chtít a budeme žít, uděláme to nebo ono«“ (4,13-15). Pán Ježíš neudělal to, co by předtím „neslyšel“ od Otce. A tak se máme od něho učit: Naslouchat a pak konat. Někomu se to bude zdát pouze jako fráze. Jak mám „slyšet“ Boží hlas? A právě o tom mluví listy apoštolů! Kdo je Božím synem, ten je vedený Duchem svatým. Pokud mne Duch svatý vede, potom musím slyšet i Jeho pokyny a rady. Slyším ho skrze Boží slovo, když si čtu Písmo; slyším ho v mém srdci, když ke mně mluví. Je to jako vanutí větru (J 3,8). Ten také nefouká stále, ale v nárazech. Jde pouze o to, abych „rozeznával“ řeč Ducha a řeč mé staré přirozenosti.

Jak promlouvá Duch svatý?

Duch svatý nikdy ke mně nepromluví v rozporu s Písmem. A pokud si při důležitých rozhodováních nejsem jist, zda to je pouze ze mne nebo z Ducha Božího, pak je zde třetí možnost: zeptat se na radu jiných osvědčených bratří nebo sester. Oni jistě mají zkušenosti se slyšením hlasu Ducha svatého. V Antiochii bratři slyšeli, co jim „řekl Duch svatý ohledně Saula a Barnabáše“ (Sk 13,2). Duch svatý mluví a my jej máme slyšet. Mám změnit zaměstnání? Mám jít do ciziny? Mám jít do té školy?... Smím to či ono...? **Slyšet a konat.** Slyšíš Boží pokyn? Máš vůbec zkušenosti s vedením Duchem Božím? Jestliže nemáš, potom je ve tvém životě velký nedostatek! A přece jde o tvůj život, o tvou cestu s Pánem života. Udělej všechno pro to, aby ses naučil slyšet Boží hlas a podle toho konat.

Tichá modlitba srdce

Stalo se to v Betanii u Lazarova hrobu. Pán Ježíš dal odvalit kámen z jeskyně, kde leželo tělo mrtvého Lazara. Pak pozvedl oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já vím, že mě vždycky slyšíš“ (J 11,41n). Tuto modlitbu pronesl Pán Ježíš nahlas, protože patřila zástupu. Kdy však mluvil se svým Otcem o vzkříšení Lazara? O tom v evangeliu není žádná zmínka. Nebyla to veřejná modlitba, ale modlitba v srdci. A také Otcova odpověď nezazněla andělským hlasem z nebe, ale tiše v duchu Ježíše. To je vzor pro náš život. Máme i my takovou víru, že nás náš Otec v nebesích **vždycky slyší?**

Modlitba v duchu a v Duchu

Apoštol Pavel napsal, abychom se nepřetržitě modlili: „... a v každý čas se každou modlitbou a prosbou modlete v Duchu“ (Ef 6,18). Je to vůbec proveditelné? V duchu a v Duchu. Rozumíme, oč jde? Vyzkoušeli jste se modlit právě za toho, s kým zrovna mluvíte? Vyzkoušeli jste se modlit ve svém duchu s účastí Ducha svatého ve chvíli, kdy chcete něco říct? Modlíme se za naplnění Duchem svatým před nějakou službou Pánu? Nebo děláme věci jaksi automaticky? Mám připravenou „přednášku“ pro shromáždění, tak přece nepotřebuji vrocne prosit Pána, aby to byla jeho slova a ne moje!? Pán Ježíš naopak o svých slovech pronesl, že nejsou jeho vlastními, ale jeho Otce. Ani činy nebyly jeho vlastními, ale Otcovými. Máme-li Jeho mysl, měli bychom mít i jeho životní styl. Naslouchat Otcovi a nechat se jím vést. Pak se i naše služba bude vyznačovat mocí.

Opomíjený rozměr života

Jdeme někoho navštívit. O čem budeme spolu mluvit? Ptám se Pána na potřeby navštíveného? Nesu evangelium? Počítám s působením Ducha Božího? Na to není šablona, protože každý člověk je originál. Proto by i naše svědectví mělo být originální. Mohu si něco přecíst nebo nastudovat, ale do srdce člověka

O

strana číslo

vidí jen Bůh. Duch svatý obviňuje lidi z hříchů a podává důkaz o spravedlnosti a soudu. Jen tak bude člověk v srdci usvědčen o svém stavu a zatouží po spravedlnosti Boží.

Procházíme-li životem Pána Ježíše od jedné události ke druhé, zjišťujeme, že **slyšel Otce a podle toho mluvil a konal**. Učme se od Něj zůstávat každý den ve spojení s nebeským Otcem, který nám skrze svého Ducha bude vkládat do srdce slova a dá nám sílu podle Božího slova žít. Zaslíbení Písma stále platí: „S bázní a chvěním uskutečňujte spasení svých duší. **Vždyť ten, kdo ve vás podle své dobré vůle působí chtění i činění, je Bůh**“ (Fp 2,12-13).

Svet si všíma

Dave Branon, prel. Ján Číž

„Ten, kto hovorí, že zostáva v ňom, je povinný, ako on chodil, i sám tak chodiť“ (1Jn 2,6).

Ak by ste sa spýtali ľudí, ktorí bývajú v okolí veriach, čo by vám o nich asi povedali? Povedali by, že v nich rozpoznali kresťanov – pre ich lásku alebo pre niečo iné? Sami považujúte o týchto dvoch pravdivých príbehoch:

V malom meste bola jedna reštaurácia. Majiteľ sa rozhodol zatvárať ju v nedeľu večer, lebo personál odmietol obsluhovať dav opúšťajúci kostol. Ľudia, ktorí odchádzali z večerných bohoslužieb, boli hrubí, robili neporiadok a dávali malé prepitné.

V inom meste vedúci predajne s údivom informoval o množstve hrubých ľudí, čo si kupovali lístky na koncert populárnej kresťanskej hudobnej skupiny.

Niekedy si to neuvedomujeme, ale nekresťanský svet nás pozoruje. Naši susedia a známi často utrúsia poznámky o našom chovaní. Oni vedia, že ak sa prehlasujeme za nasledovníkov Krista, sme povinní byť milí a súcitní. Vedia, že náš život má odzrkadľovať lásku a ducha Kristovho (J 13,35; 1J 2,6). Vedia, že máme viac milovať ostatných ľudí, ako sa zaují-

mať o to svoje. **Žime tak, aby ľudia, ktorí pozorujú naše životy, zatúžili poznať Krista.**

Nič nie je tak prifažlivé ako podobnosť Kristovi.

báseň

Najväčšia krása

F. Tornton, z angl. prel. Ján Hudec

... aby som hľadel na krásu
Hospodinovu ... (Žalm 27,4)

Mnohú krásu v každej zemi,
krásu mora oko zrie,
najväčšia však zo všetkých krás
láska Krista ku mne je.
Krásne, keď sa slnko skláňa,
krásne je i brieždenie,
krásu mnohú má i žatva,
obilie keď dozreje.

Krásne sú tie farby dúhy,
nad krajom keď zaskvie sa,
velebná je krása stromov
mohutného pralesa.
Krásny pohľad v horskú ríavu,
v nádhernú hru vín a pien –
vedľa lásky Ježišovej
je to všetko len jak sen.

Milosť je žiť prostred krás tých,
ktoré Pán Boh stvoril sám,
ony sú však iba tieňom
Lásky, ktorú zjavil k nám.
Láska, čo svet obkľučuješ,
zjasaňuj zrak mi ducha vždy,
by som videl krásu lásky,
ktorou miluješ ma Ty!

ublížilo. To o tom milování a odpustění, to bylo dobře, že mi řekl.

Tazatel: Viděl jste Ježíše ještě někdy?

(Ne)známý: Ne, pak už ne.

Tazatel: Děkuji za rozhovor.

okienko sestier

Mají andělé jen noční směny?

Antje Schälleroová, Perspektiva 11/2003
Přeložil a zkrátil J. Andryšek

„Andělé chodí jen na noční!“ Tímto jasným výrokem chtěl pětiletý chlapec poučit svou maminku o pracovní náplni andělů. Tuto moudrost ze sebe vydalo nejmladší dítě mé přítelkyně, když se jej ptala, co o andělech ví? Sama pak začala téma zpracovávat, protože odpověď většiny dotazovaných dětí zněla, že andělé pracují v noci, když dávají pozor na lidi, zatímco Bůh to dělá ve dne. Jen oni prý mají tolik světla. Když mi to vyprávěla, musela jsem se smát. Každopádně jsem si uvědomila, že i já se musím v této oblasti vzdělat. Díru ve vědomostech nešlo totiž přehlédnout.

„Žlutý anděl“

Víra v Boha a jeho působení, i skrze anděly, není vůbec samozřejmá. Výraz „anděl“ je mnohými užíván nesprávným způsobem. S anděly je dnes spojováno všechno možné, jen ne to, kým ve skutečnosti anděl je, totiž Boží bytostí. A tak známe žluté anděly z automotoklubu, nebo anděly, kteří propagují různé druhy sýrů. Jindy jsou za andílky považovány děti nebo manželské protějšky. A co by to byly za Vánoce bez barokních postavíček andílků? Nepotlačují v nás snad tyto představy skutečnou existenci těchto Božích bytostí? Nejsem

snad i já sama v zajetí nějakých zlidovělých představ? A proč je v bratrských sborech tak málo slyšet o andělech? Snad proto, že je to něco nadpřirozeného?

Máme dnes s anděly počítat?

I když vím, že andělé existují a dostávají od Boha různé úkoly, neznamena to, že bych se o ně neměla více zajímat. Proto jsem se také ptala dál: „Počítám s tím, že se s andělem mohu setkat i dnes? Nesetkala jsem se snad už s nimi? Vzala jsem je vážně? Počítáme my ženy, protože máme větší smysl pro vztahy a detaily, s anděly více než muži?“ Nakonec jsme to my ženy, kdo se večer s dětmi modlí k Bohu o ochranu před zlými sny a pokojnou noc. A odtud je už blízko k myšlence, že je zde anděl - ochránce před mocí temnosti. Mezitím jsem však zjistila, že andělé mají i jiné úkoly, což nakonec prozrazuje i samo řecké slovo „angelos“ = posel. A když otevřeme biblický slovník, tak zjistíme, že o andělech je v Bibli řečeno velmi hodně.

Andělé ve Starém zákoně

Ve Starém zákoně jsou andělé rozlišováni podle svých úkolů. A tak se setkáváme s anděly Boží dvorany, kteří Bohu slouží a oslavují jej. Dovídáme se o poslech zkázy (Ž 78,49), zhoubcích (2Mo 12,23) nebo tlumočnicích či přímlyvcích (Jób 33,23). Také o cherubech a serafech toho Bible říká dost, oni totiž patří ke zvláštním andělům. Jejich vzezření je v některých biblických pasážích popsáno podrobněji, takže cherubové vypadají jako spojení zvířete a člověka a v Izajáši je napsáno, že serafové mají šest křídel.

Podíváme-li se do Knihy Daniele, tak tam najdeme archanděly, kteří mají jméno (Gabriel: Dn 8,16; 9,21 a Michael: Dn 12,1). Existují i andělé strážci, kteří jsou určeni k ochraně jednotlivců nebo celých národů, jako archanděl Michael v případě národa Izraelského (12,1). Důležitým a významným andělem se zdá být „anděl Boží“ nebo také „anděl

Tazatel: Jak vás to vůbec napadlo pozvat Ježíše na hostinu do vlastního domu?

(Ne)známý: Mně vždycky hodně záleželo na náboženství. Patřím mezi farizeje a snažím se dělat cest své straně. Vedu zbožný život, dodržuji přikázání a věřím ve vzkříšení mrtvých. Samozřejmě také očekávám Mesiáše a příchod Božího království pro Izrael. A tady o tom Ježíši šly podivné zvěsti. Lidé říkali, že uzdravuje nemocné, vyhání zlé duchy a dokonce křísí mrtvé. V Naim dokonce vzkřísil člověka na jeho pohřbu. Tak jsem si řekl, že to musím prozkoumat. Co kdyby to byl ten prorok, který má ohlásit příchod Pomazaného? Většina členů Velerady to podcenila. To je vždycky tak - nejdříve se něco zanedbá a pak se hasí požary.

Tazatel: Takže vy jste ho chtěl na té hostině trochu prozkoumat?

(Ne)známý: Ano, nechat ho mluvit, ať řekne, kdo je. A taky jsem ho chtěl pozorovat, jestli dodrhuje všechna přikázání a zachovává rituální čistotu. Prorok Páně přece nemůže porušovat přikázání, ne?

Tazatel: A jak jste byl s Ježíšem spokojený?

(Ne)známý: Ale, ani se neptejte. On mi to celé úplně rozbil. Vlastně to zavinila ta ženská...

Tazatel: Jaká ženská?

(Ne)známý: Zničeho nic se do místnosti, kde jsme stolovali, vecpala nějaká ženská. Už od pohledu bylo jasné, o koho se jedná. Byla to jedna z těch kněžek lásky, které tahají peníze z Římanů a cizinců. Chtěl jsem ji hned nechat vyvést, ale ona si to namířila k adeptovi na Proroka. A hned mu začala mazat olejem nohy, utírala je vlasy a hrozně plakala. Bylo to skoro dojemné, kdyby to nebyla taková poběhlice. Pěkný Prorok, pomyslel jsem si.

To by přeci musel poznat, co je to za ženskou a odehnal by ji, aby se neznečistil.

Tazatel: To je pravda. A on to nepoznal?

(Ne)známý: Ale asi jo. Jenže to celé byla past. Past na mě. Ten Ježíš mi najednou začal povídat příběh o dvou dlužnících. Oba byli dlužní stejnému člověku, ale jeden víc a druhý méně. On jim oběma dluhy odpustil. Prý - kdo mu bude víc vděčný? No ten s velkým dluhem, říkám. Jo, a to je ta žena, povídá Ježíš. Ona mě tady myje nohy a maže je, protože jí bylo hodně odpuštěno. A co jsi mi udělal pěkného ty? Zkrátka past.

Tazatel: A kdo jí co odpustil?

(Ne)známý: Ale já nevím, to je přece nesmysl. Hříchy může odpustit jen Bůh. Ale ten Ježíš mi chtěl prostě říct, že jsem si ho dost neuctil, tak to za mě musela udělat ta ženská. Bylo to trapné.

Tazatel: A jak to dopadlo?

(Ne)známý: No to je na tom to nejzajímavější, to jak to dopadlo. On jí řekl, že jsou jí odpuštěny hříchy, protože projevila hodně lásky. Prý komu se málo odpouští, málo miluje. A pak jí poslal pryč se slovy, aby už nehřešila. A ona už nehřeší, to vím, protože ji občas vídám v chrámě a je z ní úplně někdo jiný. Ale mě leží v hlavě ta slova o lásce: Komu se málo odpouští, málo miluje.

Tazatel: Proč vás to trápí?

(Ne)známý: Protože můj život byl tak dokonalý, že já vlastně skoro žádné odpuštění nepotřebuji. Ale taky je pravda, že jsem nikdy neuvažoval o tom, že bych mohl milovat Nejvyššího. Ten Ježíš to asi vystihl, i když mě tenkrát hrozně naštal.

Tazatel: A jak dopadla hostina?

(Ne)známý: No docela legračně. Když Ježíš řekl té ženě, že se jí odpouštějí hříchy, strhl se poprask, protože to ostatní hosty hrozně pohoršilo. Začali na něj křičet a dokonce po něm házeli zeleninu, tak odešel. Ale stejně jsem rád, že jsem ho pozval, i když mi to moc

tématické články

Když dva dělají totéž...

Jan Staněk

Příklad ze zaměstnání

Můj vstup do civilního povolání veterinárního lékaře na severu Čech v polovině 80. let byl spojen se zkušeností, o kterou bych se s vámi chtěl sdělit. Byl jsem plný teorie o způsobech léčby nemocí hospodářských zvířat. Po krátkém zaškolení mi byl přidělen obvod s několika obcemi, v jejichž zemědělských objektech se chovaly převážně krávy. Všední den veterinárního lékaře začínal obvykle ve skladu, kde tzv. nafasoval léky, aby se s nimi vydal za nahlášenými případy nemocných zvířat. Podle příznaků pak většinou injekční formou ošetřil zvíře antibiotiky a nejméně po dva dny dále ošetřoval stejnou dávkou léku a sledovat vývoj onemocnění. Pokud byla léčba neúčinná, musel k léčbě použít silnější lék.

Na stopě problému

Při tomto postupu jsem brzy zjistil, že spotřebovávám stále víc léků a benzínu na cestování. Nemocných zvířat při tom neubývalo, spíš naopak. Tehdy jsem pochopil, že musím věnovat více pozornosti příčinám nemocí než jen pouhému léčení už vzniklých nemocí. Neměl jsem zkušenosti, ale cíleně jsem začal pátrat po příčinách. Ráno jsem si musel přivstat a zajet do kravinů v době, kdy tam byl ošetřující personál. Připadal jsem si jako detektiv, který na sebe nemůže moc upozorňovat, aby nezbudil podezření, že někoho sleduje.

Místo léčení následků odstranit příčinu

Nebylo zbytečným. Příčina musela být někde ve způsobu ustájení a ošetřování, protože v do-

bě letní pastvy byla zvířata podstatně méně nemocná. Bylo jasné, že nemocnost šla na vrub kvalitě ošetrovatelské péče lidí. A právě mezi personálem jsem zjistil velké rozdíly na jednotlivých farmách. Než jsem přikročil k opatřením, celý obvod jsem si důkladně zmapoval. Nejtěžší ovšem bylo přesvědčit zootechniky a ošetrovatele, že musí na své práci něco změnit. Nezbyvalo nic jiného než odložit bílý plášť a ukázat, jak to mají dělat. To, že jsem pracoval nad rámec svých povinností, začalo ošetrovatele motivovat ke změnám. S úbytkem nemocí rostla produkce mléka a přírůstky v podobě zdravých telat. U výplaty ošetrovatelé objevili první odměny a začali pracovat s ještě větší chutí. Když jsem se pak po sedmi letech stěhoval do Plzně, fasoval jsem ráno desetinu léků než ostatní kolegové. Na jejich údiv jsem odpovídal příslovím: „Když dva dělají totéž, není to totéž!“

Když dva bratři dělají totéž, není to totéž

Toto pravidlo nacházíme v samém začátku lidských dějin na příběhu Kaina a Ábela (Gn 4,1-14). Oba obětovali, aby uctili Boha. On však přijal obět jen jednoho z nich. Byl snad Kain v nevhodě oproti Ábelovi, když byl jen zemědělcem? Byl tím předurčen k odmítnutí? Možná si to skutečně myslel a začal proto nenávidět svého bratra. Jako zemědělec se určitě „nadřel“ více. Jako prvorozený možná očekával právo být Bohem přijat. Místo něj

však Bůh přijímá oběť „lenocha“ Ábela. Kde se stala chyba? Je Bůh nespravedlivý, když přehlíží naše ambice a zásluhy?

Bůh je uctěn tím nejlepším

I když je uvedený biblický text vcelku strohý, můžeme z něj vyčíst zajímavé okolnosti vlastního obětování (v.3-4). V okamžiku dobrovolné oběti se Bůh nedívá na druh obětního daru, ani na způsob jeho obětování. Divá se však na kvalitu daru a postoj obětujícího. Bůh neočekává „ledajakou“ oběť, nýbrž to nejlepší a tím byly prvotiny z úrody a prvorozené ze stáda a jejich tuk. Bůh chce být uctěn tím nejlepším a to nejlepší také přijímá. V tomto ohledu byl Kainův vztah k Bohu narušen a nenávisť k bratru už byla jen důsledkem.

Co s Kainovským syndromem?

Život v církvi je plný „bratrských“ aktivit, dobrovolných obětí a uctívání Boha. Posuzujeme se navzájem stejnými měřítky jako Kain s Ábelem a přitom v sobě nosíme hluboko zakořeněný Kainovský syndrom. Vyvolává v nás stejné emoce, stejný nával hněvu, hledání nepřítele – konkurenta, který mi překáží, abych byl Bohem přijat. Úplně stejný postoj srdce. Bůh jej vidí a očekává dobrovolnou oběť toho nejlepšího. Boží úsudek zde stojí v protikladu s lidským. Určitou analogii vidíme v Knize Job. Skutečně bohobojný postoj není agresivní a kritický, nesoudí podle toho, co je vidět očima. Rozhodující je lidské nitro a to, co je v něm skryto, vidí pouze Bůh. On také vše skryté vynese na světlo a bude soudit naše motivy. Výstižně to vyjádřil Saul z Tarzu, který dříve pronásledoval Ježíšovy učedníky a nekompromisně užíval své lidské logiky. Později však už jako křesťan napsal v Listu Korintským (4,1-8): „Ničeho svědčícího proti mně si sice nejsem vědom, ale tím nejsem ospravedlněn; ten, kdo mne posuzuje, je Pán. Proto nic nesudte předčasně, dokud nepřijde Pán, který osvítlí i věci skryté ve tmě a zjeví úmysly srdcí. A tehdy se každému dostane pochvaly od Boha.“

Správný postoj srdce

My lidé jsme všichni rozporuplné osobnosti. Problémy a těžkosti vnímáme jinak u sebe a jinak u druhých. Tam, kde trpí náš vztah s Bohem, tam jsou narušeny i naše mezilidské vztahy. Tím není uctěn Bůh, stejně jako nebyl uctěn ani Kainovou obětí. Od Boha a druhých očekávám postoj upřímného přijetí a uznání, přitom sami nemáme postoj úcty, přijetí a uznání k druhým lidem. Nenecháme se vtáhnout do Kainovy pozice. Proč Ábel nepřijal roli Kaina? Proč se Ábel nehněval na Kaina, že správně neuctívá Boha? Nevím! Možná, že si jako dobrý pastýř, který usiluje o zdraví a prospěch stáda, více uvědomoval svou závislost na Dárci života. Vrátil Bohu zpět to, co sám nemohl dát, to nejcennější – život zdravých kusů, schopných plodit zase jen zdravé. Tím vydával v šanc svou existenci a tím odevzdával Bohu i sebe sama.

Mezi slovy a skutky

Obracím se teď na vás, pastýře Církve, starší bratry. Pokusme se o upřímný a pravdivý rozbor své situace a položíme si několik otázek:

- Jaký je náš vzájemný vztah starších sboru mezi sebou?
- Jak často se scházíme k modlitbám za sebe navzájem a za druhé?
- Jsmo připraveni trpělivě nést břemena jedni druhých?
- Jak promlouvá k okolí naše vzájemná láska?
- Jak jsme se vypořádali s nesouladem mezi slovy a skutky?
- Motivujeme sebe i druhé k dobrovolné oběti za druhé?
- Máme jako starší sboru společné cíle?
- Vidíme nebezpečí jednotvárnosti a pohodlnosti?
- Umíme si vzájemně naslouchat?
- Jak přistupujeme k názorovým rozdílům?

12
strana číslo

Všimněme si té nádherné struktury, která je zřejmá i v tomto krátkém úseku Božího slova:

- Text začíná radostí v Pánu a končí Božím pokojem.
- Následuje výzva k mírnosti vůči druhým a ubezpečení Boží blízkosti na jedné straně a výzva k prosbám a děkovným modlitbám na straně druhé.
- Uprostřed je pak naše klíčová věta: “O nic se nestarejte”.

Jakoby to byla dvě „ochranná pásma“, díky kterým se starosti z vnějšího prostředí neuhníží v našem nitru, jak je možno vyzorovat z grafického znázornění:

Ochranná pásma podle Fp 4,4-7

Óda na přeměnu starostí v radost

Bůh dává svým dětem šanci, aby žily bez starostí. To koresponduje taky s prohlášením Pána Ježíše jako Dobrého Pastýře v J 10: „...já jsem přišel, aby život měly, a hojně měly“. To vůbec neznamená, že život křesťana je „procházka růžovým sadem“, že to je lehkovážně bezstarostný život. Bůh však doporučuje postavit proti problémům a starostem z bezprostředního či vzdálenějšího okolí „ochranné hráze“, aby se starosti neuhnížíly v naši mysl, v našem srdci. Tuto biblickou ódu

na radost z Fil 4, můžeme taky nazvat ódou na přeměnu starostí v radost a pokoj. Od vlastních hříchů a starostí, můžeme být očištěni pokáním a mocí krve Pána Ježíše Krista. Je dostatečná pro zachování vnitřní čistoty (1J 1,7-9).

Svobodná volba

Jako většinu jiných věcí, ani tuto možnost Bůh svému dítěti nevnucuje. Nechává na mně a na tobě, zda ji využijeme či nikoliv. Podle toho také bude vypadat náš křesťanský život a služba. Křesťan, který se neustále „hrabe“ ve svých problémech a starostech, nemá co nabídnout nevěřícím lidem (jeho nabídka je neúčinná, sám se stává zápornou reklamou). Není také schopen účinně nést břemena svých bližních. Výstavba takových ochranných hrází v životě věřícího člověka není jednoduchá a laciná, vyplatí se však.

Duchovní „antivirový program“

Uživatelé výpočetní techniky vědí, jaké škody a nepříjemnosti dokáží udělat počítačové viry, které se zvenčí dostanou do jejich počítačů. Není jiné cesty, než virům, „létajícím“ po telefonních drátech, zabránit vstupu do počítače. Podobně i Bůh nabízí svým dětem účinný duchovní „antivirový program“. Jenom když Bohem nabízenými prostředky a cestami uchráníme naše nitro a neztratíme spojení s Ním, jsme osobně schopni žít bez starostí a „v hojnosti“, jsme schopni duchovně růst a taky být použitelnými nástroji v Jeho ruce.

biblický kvíz

Rozhovor s (ne)známým

Připravil Petr Vaďura

Tazatel: Není mnoho lidí, kteří se mohou chlubit tím že byli hostiteli Ježíše, zvaného Kristus. Vy jste jedním z nich.

(Ne)známý: Ano, ale moc se tím nechlubím - však víte proč.

mentu. Možná, že jsou i celé národy či skupiny lidí, kteří se lehčeji vypořádávají se starostmi. (Taky jste se setkali s oním jižanským „Nema problema“?). Ale znám i v českých a slovenských kruzích nevěřící lidi, kteří se naučili velice dobře vypořádávat se starostmi (nebo to zdědili?). Není jich mnoho, ale jsou takoví. Jsem však přesvědčen, že to je záležitost psychická, duševní – a my se zabýváme řešením duchovním. Na druhé straně znám i křesťany, kteří by na čele mohli nosit nápis: „Továrna na výrobu starostí“.

Impulsy přicházejí zvenčí

Faktem zůstává, že impulsy k „výrobě starostí“ přicházejí zpravidla zvenku:

- Existenční starosti, hrozba nebo přímo ztráta zaměstnání.
- Vážné onemocnění nebo obava z něj.
- Absence nebo ztráta životního partnera.
- Nepochopení nebo ubližování v rodině nebo v zaměstnání atd...

Impulsy ke starostem můžeme rozdělit i podle toho, zda jsou spojeny s minulostí, nebo se zpravidla týkají budoucnosti. „Co když...“, „Co uděláme, až ...“ atd.

Východisko ze starostí

Co s tím vším tedy můžeme či máme dělat? Mávnout rukou a nepřipustit si existenci problémů? Ignorovat je? Utíkat před nimi? Nic z toho by nebylo realistické ani dlouhodobě účinné. Kterýsi moudrý člověk řekl, že nemůžeme ptákům zabránit, aby lítali kolem naší hlavy – ale můžeme zabránit tomu, aby si na naší hlavě udělali hnízdo. A tak rozumím i výzvě, abychom se o nic nestarali. Dovolíme-li starostem, aby se uhnízдили v našem nitru, pak se rozběhne i naše „fabrika na starosti“ a obrazně řečeno, můžeme se i utrápiti k smrti.

Několik dobrých rad

Nedávno se mi dostala do ruky knížka jed-

ného moudrého autora, který jako ochranu před starostmi například doporučuje:

- Vyžeňte brouka ze své hlavy. Nenechte se rozčilovat drobnostmi, které byste měli zavrhnout a zapomenout na ně. Pamatuje, že život je příliš krátký na to, aby byl ještě malý.
- Když vám někdo hází klacky pod nohy, zaptete s nimi!
- Nespravedlivá kritika je často zamaskovaná pochvala. Mnohdy znamená, že jste vzbudili závist a žárlivost. Pamatuje, že když vás zezadu kopají, znamená to, že jste vpředu.

Ale Boží Slovo není o nic méně praktické:

- Mt 6,34: **Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.**
- L 12,25-26 **Kdo z vás může jen o píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojoval? Nedokážete-li tedy ani to nejmenší, proč si děláte starosti o to ostatní?**
- Ž 55,23 **Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.**
- 1P 5,7 **Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.**

Boží terapie na naše starosti

Je nejvyšší čas vrátit se k našemu textu z listu Filipským a udělat závěr. Připomeňme si nyní ty souvislosti, do kterých apoštol Pavel vložil původní slova Pána Ježíše - například v klasickém překladu kralických bratří (F 4,4-7): „**Radujte se v Pánu vždycky; opět pravím, radujte se. Mírnost vaše známa buď všem lidem. Pán blízko. O nic nebudte pečliví, ale ve všech věcech skrze modlitbu a poníženou žádost s díky činěním prosby vaše známy buďte Bohu. A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslu vašich v Kristu Ježíši.**“

Přísloví na závěr

Chtěl bych zakončit lidovou moudrostí, která vystihuje to, co jsem chtěl sdělit. „**Co nás nic nestojí, za nic nestojí!**“ Samotný Bůh jednal podle tohoto principu. S jeho slovy šel ruku v ruce skutek. Obětoval pro nás to nejlepší co měl – svého jediného, jednorozrozeného Syna, aby naše životy za něco stály. Obětoval maximum – co jsme obětovali my? Máme-li být nositeli Božího požehnání ostatním ve sboru, přinášíme Bohu to nejlepší a nepodlehne Kainovu syndromu. Vynaložme veškeré úsilí, abychom z víry rozvinuli ctnost, ze ctnosti poznání, z poznání vytrvalost,... (2Pt 1,3-15).

Počuť a zachovávat'

Carl Eichhorn, z nem. prel. Matuš Koša

„Ale ktoré padlo do dobrej zeme, sú tí, ktorí počujú slovo, zachovávajú ho v čistom a dobrom srdci, sú stáli a prinášajú úžitok“ (Lukáš 8,15).

„**Blahoslavení sú tí, čo Božie slovo počujú a zachovávajú ho**“ (L 11,28). Ktorí ho počujú nielen vonkajším uchom, ale vnútorným sluchom srdca a svedomia, a potom ho aj zachovávajú, a nie opätovne strácajú! Ak ťa niektoré Božie slovo vnútorne oslovilo, potom stráž svoje srdce s plnou vážnosťou. Inak priletia vtáky a semeno vyzobú. Sú to priletavé myšlienky, ktoré nás pripravujú o všetko požehnanie, sú to urečnení ľudia, ktorí nás rozptyľujú a oberajú o chvíľky sústredenia.

Pokračuj v tichosti na svojej ceste, vyhládaj stíšenie! Premýšľaj ďalej o tom, čo si počul, ale predovšetkým **modli sa** o tom. Tým sa prehĺbia dojmy. Semeno dobre zapadne a pustí korene, rozvinie sa na steblo, z ktorého nakoniec vyjdú aj plody. Dobré srdce je teda srdce vnímavé, ktoré starostlivo zaobchádza s dojmami zhora. Je to opak deravé nádoby. Duša podobná Máriinej si schováva počuté slovo. Prečo? Lebo neustále pracuje na svojom vnútri. Jediný spoľahlivý prostriedok proti zabúdaniu je v tom, aby sme o veciach pre-

mýšľali. Biblia nám kladie na srdce, aby sme Božie slovo verne zachovávali: „**Slová, ktoré ti dnes prikazujem, budú v tvojom srdci... Budeš hovoriť o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš kráčať cestou, či budeš líhať alebo vstávať. Privažeš si ich ako znamenie na ruku, budeš ich mať ako pásku na čele medzi očami a napíšeš ich na veraje svojho domu a na svoje brány**“ (5M 6,6-9).

Život so svojimi úlohami a nárokmi pri naša dostatok rozptylenia. **Vyhľadajme si v každodennom zhone chvíľky, aby sme sa mohli stíšiť.** Ako často sa necháme bezdôvodne vzájomne rozptyľovať málo užitočnými rozhovormi. Majme pri sebe svoj vreckový Nový zákon, aby sme si mohli pripomenúť niektoré slovo. Božie slovo má tú vlastnosť, že nám bude chutiť stále viac, čím viacej sa ním budeme sýtiť.

Ľudské slová, ak príliš často dopadajú na naše uši, nás presycujú. **Z počutia Božieho slova prichádza viera, z viery ovocie nového života a chodenia.** Kto si v srdci hovorí z Božieho slova – myslí sa tým to nepočuteľné rozjímanie srdca – je ako muž opísaný v 1. žalme: „**Bude ako strom, zasadený pri vodných tokoch, čo načas dáva ovocie... a všetko, čo robí, sa vydarí.**“

Vytrvalo sa v srdci zaoberať slovom a neustále prinášať ovocie, v tom spočíva celé kresťanstvo. Takéto verné duše stále viacej lačneju po Slove: Kto má, tomu bude dané, aby mal plnosť.

Umíme naslouchat tónom?

Erik Junker, Perspektíve 02/2004
Přeložil Jarek Andryšek

„**Ano**“ má veľkého bratra. Jeho meno je „**Ale**“. Ti dva jsou skutečně nerozluční a doplňují se, jako nikdo jiný. Jeden bez druhého nevydrží. Jsou jak přilepení a už léta uplatňují svou osvědčenou strategii.

Napřed vystupuje s nezaměnitelným leskem a odměřeným hlasem „**Ano**“. Jeho velký bratr

jej však následuje hned po obligátní odmlice, v níž čárka rychlým tahem shora dolů nabude svou podobu. Přihlásí se ke slovu s litostivým a zdrženlivým gestem, přeče však s určujícím důrazem: „Ale“.

„Ano, ale“. Dokonce i v církvi jsou ti dva už doma. I tady vystupují téměř výlučně dohromady. Většinou podezřele rozvázně, s pokleslou hlavou a jímavým výrazem. Nerozlučitelní a nezdídká niciví, neboť jak jinak by to také mohlo být?

Tu chce

- mládež připravit týden společného života ve sborovém domě.
„Ano, ale“ – co by si pomysleli sousedé? A tak zůstane všechno při starém.
- skupinka sester uspořádat bazar a výtěžek věnovat dětskému domovu.
„Ano, ale“ – kdo bude ty upletené a jinak vytvořené věci kupovat? A tak zůstane vše při starém.
- dorost společně s lesníkem sázet stromy v lese.
„Ano, ale“ – není to příliš nebezpečné? A tak zůstane vše při starém.
- stavební komise předložit sboru návrh přestavby sborového domu.
„Ano, ale“ – Pán přijde již brzy, k čemu všechna ta námaha? A tak zůstane vše při starém.
- skupina děvčat zazpívat písničku ve shromáždění.
„Ano, ale“ – ne anglicky a samozřejmě bez tleskání.
- mužský sbor naplánovat evangelizační Velikonoční koncert.
„Ano, ale“ – copak jsme už jako v kostele, že musíme využívat církevního svátku k tomu, abychom zvěstovali evangelium? A tak zůstane vše při starém.
- misijní skupinka sboru připravit stanovou evangelizaci.
„Ano, ale“ – čas pro evangelizaci je stejně

už pryč. A tak zůstane vše při starém.

- nedělní besídka zahrát scénku „Noemova archa“ při nedělní bohoslužbě.
„Ano, ale“ – jedna scénka za rok při vánočním programu je přeče až až. A tak zůstane vše při starém.
- obdarovaná skupina muzikantů zahrát v neděli ve shromáždění instrumentální skladbu.

„Ano, ale“ – co to má znamenat, hudba a bez textu? A tak zůstane vše při starém.

„Ano, ale“ – pokračuje stále dokola. Místo toho, abychom se pohnuli dopředu, stále šlapeme na brzdu, až se nejeden ze sboru vytratí. Znechuceni, rezignující a frustrovaní se věřící stahují ze sborového života. Kdo jim to může zazlívát? A tak zůstane vše při starém!

„Ano, ale“ – tak to přeče nejde! Vyjádřit obavy ještě není nic špatného. Ale jako zde, muziku tvoří tóny. Bratři a sestry potřebují hodně a hodně moudrosti. Jak ti, kteří přicházejí s návrhy, tak i ti, kteří musí nést zodpovědnost za jejich provedení. Společně v dobré vzájemnosti se smějí nechat obdarovat Pánem Církve. Jeho slovo nás k tomu pozývá:

„Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vší moudrostí se navzájem učte a napomínejte...“ (Kol 3,16a).

„Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána“ (Jk 1,5).

glosa

Každý, Niekto, Ktokoľvek, Nikto

Pripr. Ján Číž

Prečo potrebujeme povzbudenie biblického verša:

Bud'te činitel'mi slova nielen poslucháčmi ... ? (Jk 1,22)

posluchačů od jeho starostí k Otcovu království. Křesťan jistě nemá být člověkem, který se o nic nestará a jen nečinně čeká, až mu začnou „do úst padat pečení holubi“. Bible je plná pokynů, které nás vybízejí k pilnosti a pracovitosti při zajišťování základních životních potřeb:

- Př 24,27 **Zajisti své dílo venku, starej se o ně na svém poli a potom si postavíš i dům.**
- Př 27,23 **Dobře si všímej, jak vypadá tvůj brav, starej se pečlivě o svá stáda...**
- Př 6,6-11 **Jdi k mravenci, lenochu, dívej se, jak žije, ať zmoudříš... opatřuje si v létě pokrm, o žních sklízí svou potravu. Jak dlouho, lenochu, budeš ležet? ... Trochu si pospíš, trochu zdřímneš, trochu složíš ruce v klín a poležíš si a tvá chudoba přijde jak pobuda...**
- 2Te 3,10-12 **Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejí! Ted' však slyšíme, že někteří mezi vámi vedou zahálčivý život, pořádně nepracují ... Takovým přikazujeme a vybízíme je ve jménu Pána Ježíše Krista, aby žili řádně a živilí se vlastní prací.**

Bůh je realistou

Z výše uvedených textů vyplývá jasný Boží příkaz – starat se o své živobytí, který nelze nijak obejít nebo nejednoznačně vykládat. Bůh není nerealistický ani nepravdivý. Nikdy také netvrdil, že nebudeme mít žádné starosti. Co jiného než starosti můžeme očekávat, když Pán Ježíš Kristus prohlásil v J 16,33: „**Na světě soužení mítí budete...**“? Pán nás ale hned ubezpečuje, že nás „v tom“ nenechá samotné: „**Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli... doufejtež, jáť jsem přemohl svět.**“ Pán Ježíš registroval, že lidé mají starosti, a to nejenom v principiálních, ale i ve všedních věcech – např. při návštěvě v Betánii (L 10,41 „**Marto, Marto, děláš si starosti...**“).

Starost o jiné

Apoštol Pavel v 2K 11,28 otevírá další oblast pro naše přemýšlení o starostech. Piše totiž o svých denních starostech, které se netýkají jeho osoby, nýbrž jiných věřících: „**A nadto ještě na mne denně doléhá starost o všechny církve**“. Už ve Starém zákoně platil pro společenství Izraele pokyn 5M 22,3b-4: „**Nesmíš být netečný. Nebudeš netečně přihlížet, jak na cestě klesl osel tvého bratra nebo jeho býk. Pozdvihneš jej spolu s ním**“. Když uposlechneme novozákonní pokyn ze Žd 10,24 „**Mějme zájem jeden o druhého...**“ – a pokud ten zájem není jenom povrchní – zákonitě z toho vyplyne, že se seznámíme nejenom s radostmi, ale i se starostmi svého bližního. A pak je před námi nová otázka: „Co s tím? Co s těmito starostmi našeho bratra či sestry uděláme?“ Bůh nás přímo vybízí v Ga 6,2: „**Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.**“

Zdroje starostí

Kdybychom provedli podrobný rozbor starostí, které na křesťana doléhají, zjistili bychom, že vlastně většina pochází z vnějších zdrojů. A to nám pomáhá začít chápat náš verš z F 4,6. Jako by nám Bůh říkal: „Máte dost co dělat s nesením břemen starostí ze všech vnějších zdrojů – nekomplikujte si proto život a 'nevyrábějte' si sami nové, vnitřní starosti.“ Když se podívám na sebe a na jiné křesťany, uvědomuji si, jak jsme náchylní k tomu, abychom si sami přidávali starosti.

Závislost na povaze a temperamentu

Zejména my, introverti, s tím míváme problémy, že ano? Tolik vnějších vlivů pustíme do svého nitra! A pak to v nás „šrotí“, zabýváme se tím zprava-zleva, shora-zdola atd. Až z toho někteří z nás mají žaludeční vředy nebo jiné somatické či psychické poruchy. Jistě to tedy závisí i na naší povaze, na našem tempera-

(BTM). Jednoho dne jsem šla v Lanškrouně z vedlejší ulice na ulici směřující do centra. Najednou přede mnou upadla starší paní. Rozběhla jsem se k ní. Z centrální ulice se k ní dostali dva muži kolem 35-40 let a pomohli jí vstát. Došla jsem k nim a těmto gentlemanům jsem nabídla letáčky. Předem jsem je upozornila, že jde o víru v Pána Ježíše. Postižená letáček odmítla.

Vcelku mi připadlo až komické, když ke mně dospíchala starší šedesátice z druhé strany ulice. Přitom stačila upozornit další paní, že si jde pro letáček, který viděla v mé ruce. Přišla ke mně a chtěla to, co rozdávám! Dala jsem jí ho s krátkým komentářem. Strčila ho do tašky, rozloučila se a odcházela. Přidala jsem se k ní, krátce jsme si povídali o víře. Její vnučka byla nábožensky založená, ona ne. Naše cesty se nakonec rozpojily.

Prožila jsem zajímavou zkušenost. Setkala jsem se s člověkem, který spěchal, aby se na něj také dostalo. Možná si myslela, že jsem nějaká reklamní pracovnice a nabízím nějakou výhodnou věc. Ano, bylo by velmi dobré, kdyby ta paní přijala nevýmluvný Boží dar – Pána Ježíše jako svého Spasitele. Do tašky si dala největší nabídku svého života...snad si ho alespoň přečetla. Nevím...,ale jedno vím zcela určitě! Věřím, že naše modlitby za spásu lidí, kteří dostali letáček o Pánu Ježíši Kristu, nepadnou nadarmo. Pán Ježíš ve svém slově říká: „Pravím Vám: Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i Syn člověka přizná před Božími anděly“ (Lk 12,8).

biblický výklad

Fp 4,6 - Život bez starostí?

Milan Michalko st.

„Netrapte se žádnou starostí...“ (Fp 4,6)

V podání Českého ekumenického překladu,

usilujícím o srozumitelnou a melodickou řeč, vyznívá citovaný verš pěkně „zakulaceně“. Parafrázovaný překlad „Slovo na cestu“ to ještě více zjednodušuje: „**Ničím se příliš netrapte**“. Konfrontování realitou života si pak logicky klademe otázku: „Co je a co není trápení?“ Takové otázky tady však nejsou úplně na místě, protože v původním řeckém textu není použit výraz trápení. Je tam jen sloveso „**nestarejte se**“, jak taky překládá většina z devíti českých překladů, do nichž jsem nahlížel. (Některé starší překlady uvádějí slovo, které můžeme považovat za synonymum, tj. „**nepečujte**“ nebo „nebudte pečliví“.) Přesněji řečeno je tam ještě také důležitý dodatek: „**o nic**“, tj. „**o nic se nestarejte**“ nebo také „**nic se nestarejte**“ (i slovenský Roháčkův překlad je důsledný: „**O nič sa nestarajte**“). Podobně to vyznívá i v německém překladu: „Sorgt euch um nichts“, který, jak asi víte, nesmí obsahovat dva záporny a přeneseno doslova zní: „Starejte se o nic“.

Skutečně se nemáme o nic starat?

Po tomto rozboru jsou nám slova Bible: „**Netrapte se žádnou starostí...**“, možná trochu jasnější. Je snad Boží vůlí, aby byl křesťan le-nochem netečným ke svému okolí? Zde je na místě si připomenout, že apoštol Pavel nebyl v tomto ohledu nijak „originální“. V podstatě jenom opakoval a do nových souvislostí zasadil prohlášení samotného Pána Ježíše Krista, jež ON vyslovil asi o 30 let dříve. Evangelista Matouš je zaznamenal a věřícím ve Filipech bylo nejspíš také známo (Mt 6,31-33): „**Nemějte starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.**“

Bible nás učí pilnosti a pečlivosti

Výrok Pána Ježíše je konkrétnější a vnáší do našich otázek více světla. Odvrací pozornost

Raz žili štyria páni. Volali sa: pán Každý, pán Nieкто, pán Ktokoľvek a pán Nikto.

Bolo potrebné splniť dôležitý rozkaz. Každý si bol istý, že Nieкто ho splní. Mohol to vykonať Ktokoľvek, ale neurobil to Nikto. Nieкого to nazlostilo, pretože to bol pokyn pre Každého. Každý si myslel, že Ktokoľvek by to mohol vykonať, ale Nikoho nenapadlo, že Každý sa nato vykašle. Dopadlo to tak, že Každý vinil Nieкого, že Nikto neurobil nič, čo mohol splniť Ktokoľvek. Porozumeli ste?

misie

Zpráva ze Srbska

Karolína a Sreten Mihajlovic

Ve službě společně s manželem

Od chvíle, kdy jsem po ukončení biblické školy přijala pozvání Baptistického sboru v jižním Srbsku uběhlo už pět a půl roku. Nyní sloužím v Nis společně s manželem, Sretenem Mihajlovic, za kterého jsem se vdala před více než půl rokem. Sreten je původem z Bosny a do Srbska přišel jako uprchlík. Bůh však jeho situace využil k tomu, aby z něj přivedl k sobě a učinil z něj svého služebníka. Kromě práce s dětmi se věnuji sboru, biblickým skupinám, zájemcům o evangelium a hudební skupině.

Karolína a Sreten Mihajlovic

Náročná práce s dětmi

Děti, se kterými pracuji jsou většinou z romských rodin. Jejich nevěřícím rodičům nevadí, že se jejich děti účastní našeho programu. Děti si zvykly na pravidelné scházení. Kromě Biblických příběhů probíráme témata z každodenního života tak, aby si s sebou pokaždé „něco odnesly“. Mluvíme s nimi o tom, že je důležité chodit do školy, dobře se chovat na ulici i doma, o přátelství atd. Pokud je více volného času, navštěvují děti doma a tak se snažím naše působení ještě rozšířit. Během září a října jsem v této práci pocítila určité vyčerpání. Práce s romskými dětmi je opravdu velice náročná a výsledky budou vidět až za dost dlouho. Děkuji Pánu za povzbuzení a sílu, abych tuto službu mohla i dál vykonávat.

Prosba o modlitby

Budu vám vděčná i za vaše modlitby v tomto směru. Dětem se snažíme pomoci i jiným způsobem, sehnat pro ně oblečení, pomoci jim se školou, ale soustředíme se na to, abychom je dovedli k Pánu. Protože jejich život může změnit jenom Evangelium. Pokud bychom se soustředili pouze na změnu zvenců, bylo by to pouze dočasné.

Příprava Vánočního programu

V polovině listopadu jsme začali s přípravou Vánočního programu s dětmi. Od jedné dětské křesťanské organizace jsem získala CD s hudbou a playbackem, zbývalo připravit hereckou část a muzikál byl na světě. Šlo o klasický vánoční příběh – anděl, Marie, Josef, dítě Ježíš a pastýři. Důraz byl dán na to, že v Betlémě nebylo místo pro Ježíše. Děti mě překvapily. Nau-

čily se všetky písničky z pamäti. Do programu bylo zapojeno 24 detí. Návčik se komplikoval směnovaním ve škole. Takže jsme měli zkoušky 2-3krát týdně, dopoledne a odpoledne, podle volna ve škole. A nakonec jsme to dali všechno s Boží pomocí dohromady. Když jsme poprvé vystupovali a já jsem přepočítala děti, byla jsem sama dost překvapena.

Veřejná vystoupení

Jako každý rok, i letos dostala naše humanitární organizace vánoční dětské balíčky. Rozdalo se jich asi 30 tisíc. Při některých akcích vystupovaly i „moje“ děti. Potom jsme samozřejmě program předvedli i při slavnostní bohoslužbě u nás ve sboru. Bylo to hodně práce – děti, spolupracovníci, ozvučení, hudba, organizování, kostýmy a masky zvířat u jeslí, která také zpívala jednu písničku, věřím však, že se to vyplatilo. Děti byly nadšené. Strávili jsme spoustu času společně, což upevnilo naše vztahy, ale hlavně – spousta lidí mohla slyšet evangelium.

Práce s dorostem

Zase se pokoušíme o “nový začátek”. Tento školní rok se nám totiž vůbec nedaří rozjet práci s dorostem. Několikrát jsme se o to pokoušeli a zase jsme skončili. Důvodů bylo víc. Teď znovu začínáme. Už dvakrát jsme měli pěknou skupinku, kolem 10 mladých ve věku od 14 do 18 let. Několik našich dětí vyrostlo a my se s nimi snažíme dále kvalitně pracovat. Modlete se, prosím, za nás spolupracovníky, za dorost a za tyto skupinky.

Sretenovo zaměstnání a služba

Sreten nepracuje přímo s dětmi, i když občas pomůže s technickou přípravou nebo třeba s úvodem. Někdy přijde na dětskou hodinu nebo na mládež a s dětmi si povídá.

Někteří jste se spolu s námi modlili za Sretenovo zaměstnání, děkujeme vám a Pánu, který mu dal práci “přesně na míru”. Pár dní poté,

co Sreten definitivně odmítl nelegální sezónní prodávání náhradních dílů pro topení a přímotopy, čímž se živil ještě jako nevěřící, mu jeden náš přítel nabídl práci legální. Zaměstnavatel sice Sretenovi neplatí zdravotní a sociální pojištění, ale firma je oficiální a platí daně za to, co provozuje. Sreten chodí od dveří ke dveřím a nabízí pojistky do telefonních zástrček proti přepětí a podle zájmu je hned i montuje. Výdělek závisí od počtu prodaných pojistek. Když je dobrý měsíc, tak vydělá asi 100 euro.

Obchodník s evangeliem

Ale to není všechno. Sreten nenabízí jenom nějaké díly, on nabízí i věčný život. Lépe řečeno Dobrou zprávu o věčném životě. Vzal svoji práci jako službu a stává se z něj zvěstovatel Evangelia až do domu. Každý den, než jde do práce, vyprošujeme spolu od Pána moudrost a to, aby Sretena opravdu vedl. Každý den má Sreten několik rozhovorů s lidmi, rozdává několik Nových Zákonů a traktátů... Samozřejmě, jsou tady i protivensví. Jednou na něj dokonce někdo chtěl poštvat psa. Ale radujeme se, že se tímto způsobem může šířit Boží slovo. Modlete se za Sretena, za ovoce jeho služby, za ochranu i za to, aby mohl dále rozvíjet dar, který od Pána má.

Každý den nová příležitost

Bylo tu i spousta událostí, do kterých nás Pán pozval, abychom se do nich zapojili a tím Mu sloužili. Každý den je něco nového. Je proto těžké něco zmínit a něco ne. Modlíme se, abychom byli nadále věrni v tom, do čeho nás pozval, a byli citliví na Jeho hlas. Modlete se za nás, abychom tento hlas rozpoznali a mohli Pánu sloužit.

Kontakt: karol@ptt.yu

Příprava překladatelů Bible

Jabub a Barča Pszczolkovi

Už tomu bude nějaký ten pátek, co jsme se vrátili z lingvistických kurzů v Anglii domů.

a tu nezostane kameň na kameni, ktorý by nebol zborený (Mt 24,2). No nielen že chrám bude zničený, ale Pán predpovedá: Keď uvidíte, že vojská obkľučujú Jeruzalem, vedzte, že je blízko jeho spustošenie... Lebo to sú dni pomsty, aby sa splnilo všetko, čo je napísané...Ludia budú padať pod ostrím meča, odvedú ich do zajatia medzi všetky národy a po Jeruzaleme budú šliapať pohania, kým sa nenaplnia časy pohanov (L 21,20-24). To sa stalo v roku sedemdesiat preto, že zavrhli Pána Ježiša – Božieho Krista a chrám prestal byť Božím domom, zostal iba ich domom. Prišla na nich skaza.

Telo Pána Ježiša

Ježiš im odpovedal: Zborte tento chrám a ja ho za tri dni postavím... Ale on hovoril o chráme svojho tela (J 2,19.21). Telo Pána Ježiša bolo opravdivým Božím chrámom, veď v ňom prebýval Svätý Duch. Kde prišiel On, tam prišiel Boh. Kde pôsobil On, tam Boh pôsobil. No oni, židovská vysoká rada a kňazi, ba Izrael ako celok, Ho vydali na smrť. Zborili Boží chrám, ktorý bol ale vo troch dňoch postavený, slávnejší a nezničiteľný. A tých, čo takto skazili Boží chrám, Pána Ježiša v tele, skazil Boh. Najvyššia rada zanikla, kňazstvo bez chrámu prestalo účinkovať, Izrael stratil v očiach sveta vlasťnosť národa, keďže stratil zem. V Božích očiach však trvá, z milosti podnes. Podobne z Božej milosti „aj veľké množstvo kňazov poslušne prijalo vieru“.

Telo veriaceho

A či neviete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? (1K 6,19) To je vzácna a prekvapujúca skutočnosť! To hriješne telo, toto telo smrti (R 7,24), má byť poctené tak, že Boh - Svätý Duch má v ňom trvalé bydlisko! Svätý Duch už nemá trvalé bydlisko v nebi, Pán Ježiš súc oslávený Ho poslal ako Tešiteľa pre nás na zem. Toho Ducha máme od Pána Ježiša – od Boha. Ako zaobchádzame so svojim telom? Oblečte sa

v Pána Ježiša Krista a o telo sa nestarajte tak, aby sa v ňom prebúdzali zlé žiadosti.“ (R 13,14) Nemáme svoje telo kaziť. tým, čo mu ubližuje. Preto naši starší bratia už dávno prijali pravidlo, že napríklad kresťania nefajčia. Telo sa kazí aj prepinaním telesných a duševných síl, krátkou dobou spánku a odpočinku, nestriednosťou v jedení a pití. Ale aj tým, keď niekto zanedbáva pravidlá správnej výživy, odmieta raňajkovať a pravidelne sa stravovať pod zámenkou nedostatku času, čím si privodí zdravotné problémy. To je hriech. Za svoje telo sme Bohu zodpovední - ako za Jeho chrám.

Záver

Pán Boh, ako sme videli z uvedených udalostí a príkladov, to so svojou výstrahou berie veľmi vážne. V súčasnosti nám zveruje zodpovednosť za svoje telo a za svoj zbor. Chrám slúži na to, aby v ňom prebýval Boh a aby v ňom zjavoval svoju slávu. Nie je to jedno, ako s našim telom nakladáme. Uvedomme si vysokú úlohu a tým aj nenahraditeľnú hodnotu tela: *...aby sa aj Ježišov život zjavil na našom smrteľnom tele (2K 4,10-11)*. Naše telo a správanie sa v tele je to, čo je viditeľné ľuďom. A podobne náš zbor, naše zhromaždenie, ktoré má byť obrazom Pánovej Cirkvi. Nesluší sa kaziť Boží chrám nejednomyselnosťou. Bratská láska nech trvá. (Žd 13,1)

svedectvo

Výhra v Pánu Ježiši

Jaroslava Vaničková

Co napadne nevěřícího člověka při pohledu na člověka rozdávajícího letáček? Že by slevy, rychlé získání financí, nějaké novinky, Svědci Jehovovi? Lidé nechtějí zůstat v ničem pozadu. Co má druhý, chce většinou další a raději ještě více.

Když někde cestuji nosím sebou zpravidla křesťanské texty z Brněnské tiskové misie

Korintskí veriaci ho kazili tým, že sa rozdeľovali do určitých táborov podľa sympatií k niektorým učiteľom (1,12-13), pomenúvali sa podľa nich a boli preto hodni napomenutia. Ak takto budú kaziť jednotný Boží chrám, ich skazí Boh. Máme sa z toho poučiť, aby sme neuprednostňovali niektorých učiteľov a učiteľia – aby neviazali ľudí na svoju osobu. Pre poučenie i výstrahu sa zamyslime nad rôznymi Božimi chrámami v histórii a ako pochodili tí, čo Boží chrám kazili.

Boží chrám – nebesia

„Vo svojej úzkosti som vzýval Hospodina a volal som na svojho Boha. Vypočul môj hlas zo svojho chrámu a moje volanie o pomoc prišlo do jeho uší... Hospodin hrmel z nebies a Najvyšší vydal svoj hlas“ (2S 22; Ž 18). Boh, náš Otec je v nebesiach, tie si po ich stvorení vyvolil za miesto svojho príbytku a zem sa stala podnožou Jeho nôh (Iz 66,1). Satan (v tom čase popredný anjel) sa chcel vo svojej pýche vyrovnáť Najvyššiemu a zmeniť Boží poriadok v Božom chráme. Za to bol zhodený na zem, ba zvrhnutý do pekla (Iz 14,12-15). Teraz na zemi i v povetří má umožnené pôsobiť ako knieža temnosti, ale jeho skaza sa dovŕši – dokonca *Boh pokoja skoro rozdrví satana pod vaše nohy*. Pán Ježiš mu rozmliaždi hlavu. Tak ho skazí Boh, lebo chcel kaziť Boží chrám.

Boží chrám v Šile

„Synovia Éliho však boli naničhodníci, nebrali ohľad na Hospodina... Veľmi veľký bol hriech týchto mládencov pred Hospodinom, lebo znevažovali obeť Hospodinovu“ (1S 12,17). Násilne si privlastňovali z obetí mäso nenáležitým spôsobom. Z toho dôvodu ľudia opovrhovali obetným darom Hospodinovým. Okrem toho *„spávali so ženami, ktoré konali službu pri dverách posvätného stánku“*. Takúto neprávosť Pán Boh nemohol zniesť. Pre ich hriech uviedol Pán Boh Izrael do vojny s Filištínmi a boli porazení. V boji zomreli i neriadni kňazi,

Chofni a Pinchas. Oni to boli, čo kazili chrám Boží – jeho poriadok a účel. Preto Boh skazil ich. Je dôležité, aby sme vedeli, ako sa správať v dome Božom, ktorým je cirkev Božia (1Tm 3,15).

Šalamúnov chrám

Ak sa však vy a vaši synovia odvrátite od mňa, ak nebudete zachovávať moje prikázania a ustanovenia... vyhľadím Izrael z krajiny, ktorú som mu dal a dom, ktorý som zasvätil svojmu menu, zavrhnem... Tento dom sa stane zboreniskom (1Kr 9,6-9). Po vybudovaní chrámu sláva Hospodinova naplnila dom Hospodinov, ale po rokoch odvrátenia sa od Hospodina a konania modloslužby sláva Hospodinova opustila Boží dom. Vrchol zla je ilustrovaný videním proroka Ezechiela: *Pri vchode do chrámu Hospodinovho medzi predsieňou a oltárom bolo asi dvadsaťpäť mužov, obrátených chrbtom k chrámu Hospodinovmu a tvárou k východu. Kľaňali sa slnku obrátení na východ* (Ez 8,16). Skúsme si predstaviť ich polohu – padli na kolena, hlavu skláňali hlboko smerom k slnku, k chrámu boli otočení zadnou časťou tela. Sláva Hospodinova sa postupne vzdalaovala z chrámu ba opustila i mesto. Výsledkom bolo dobytie Jeruzalema, spálenie chrámu a odvedenie ľudu do babylonského zajatia.

Zorobábelov a Herodesov chrám

Izraelci po návrate z babylonského zajatia začali vyjadrovať svoj vzťah k Bohu veľmi dobre. Najprv postavili oltár na jeho pôvodných základoch, aby mohli obetovať a vzývať Božie meno. Potom sa pustili do stavby chrámu. Po prerušení bola stavba konečne hotová a chrám bol posvätený s veľkou radosťou. Po viacnásobnom znesvätení cudzincami ho Herodes Veľký prebudoval v mohutných rozmeroch. Tento chrám poznáme z čias Pána Ježiša – bol nádherný, ale Pán Ježiš vytýkal vodcom národa, že dovolili, aby sa stal *pelechom lotrov*. Odsúdenie chrámu vyjadril slovami: *Hľa, zanecháva sa vám váš dom pustý*. (Mt 23,38)

B.a.J. Pszczolkovi

Návrat do pohádkové zasněženého Haviřova byl odměnou za cestu v krabici od zápalek (tj. přeplněném a uťobuse). Vánoce jsme oslavili v našem novém domově a vesměs je prožili návštěvami rodin a přátel. Žážitků jsme měli spoustu a tak bylo o čem vyprávět.

Náš pobyt ve studijním centru WBT v Horsley's Green v Anglii spočíval především v **lingvistické a antropologické přípravě**. Před námi je život v nové zemi, v jiné kultuře, s jinými lidmi a jejich zvyky; život v komunitě lidí, kteří vaří jinak, perou jinak, jinak se starají o rodinu a děti a především mluví jiným jazykem. A na takovou zkušenost je třeba se řádně připravit. Učili jsme se, jak se rychle a dobře naučit nový jazyk, s jakými kulturními a sociálními rozdíly se můžeme setkat, jak se správně zachovat apod. Velkou část našich studií zabrala samotná **jazyková příprava** (tj. rozbor zvuků, jejich zaznamenání, zachycení gramatických pravidel apod.) a příprava na výuku čtení a psaní mateřského jazyka.

Podstatnou součástí celé přípravy bylo také **hledání a rozhodování, do které země** se vydáme překládat Boží Slovo. Možností, které jsme předkládali Bohu bylo více. A jsme vděční za vás všechny, kteří jste společně s námi zápasili na modlitbách. Nakonec jsme si vybrali zemi v jihovýchodní Asii. Je to země muslimská s velkými duchovními i jinými potřebami. Kvůli náboženské situaci jsme však vázání bezpečnostními pravidly a jméno této země nemůžeme uveřejnit. Její potřeby, jak sociálně-ekonomické, tak i duchovní jsou obrovské. Na místě, kam se chystáme nemají lidé nejenom Bibli jako Boží Slovo ve svém rodném jazyce, oni ani

nemají písmo pro svůj jazyk. A tak bude naše práce spočívat na prvním místě v tom, že jim pomůžeme zachytit jejich jazyk v psané podobě, pomůžeme jim s učením se čtení a psaní a souběžně s tím budeme pracovat na překladu Písma, podobně jako Cyril a Metoděj. Dá-li Pán a vše půjde hladce, chtěli bychom se vydat na cestu již letos v létě.

V předmluvě k ekumenické Bibli se může dočíst, že na překladu Bible kralické se pracovalo přibližně patnáct let. Před námi je podobný, **dlouhodobý závazek**. Služba na překladu Písma je však příliš velká na to, aby-chom ji zvládli sami. Těchto pár měsíců před odjezdem jsme si vyhradili k návštěvám sborů a společenství, přizýváme k partnerství a spolupráci v této službě. Pokud se i vy chcete stát součástí této misijní práce, chcete o ní získat informace či máte zájem o návštěvu ve vašem společenství s povídáním o naší budoucí práci, ozvěte se nám, rádi přijdeme.

Jimcz@seznam.cz, telefon 605 264 443

Podpurny.tym@seznam.cz

Po požiar

David Dominiguez, Honduras
Z misijného časopisu Echoes preložil a upravil Ján Hudec.

4. januára 2003 vypukol požiar v budove Emmaus centra. Zničil asi 90% jej obsahu, ale i strechu a drevené výplne stien 2. a 3. podlažia. V apríli však už bola už budova opravená a sfunkčnená z 80% i vďaka ochotnej finančnej pomoci veriacich z rôznych strán.

Budova Emmaus centra po požiar

Práca s deťmi na športoviskách

David a Mary Dominiguezovci, misionári z USA, pracujú v okrajovej komunite Hondurasu, zvanej Nueva Suyapa a vidia tu Božie požehnanie vo veľkom rozšírení a bohatých výsledkoch misijnej práce.

V komunite Nueva Suyapa vytvorili a udržu- jú 6 domov dennej starostlivosti o deti – od novonarodených až po dvanásťročných. V nich je zabezpečená starostlivosť o 150 detí. V kresťanskej škole El Verbo prebieha základná výučba a výchova 400 detí z chudobných rodín. V ústave El Verbo, otvorenom pred tromi rokmi, sa učí viac než 200 študentov. Niektorí z nich, znovuzrodení kresťania, sú zapojení do činnosti v miestnom bratskom zbore.

Bratský zbor v Nueva Suyapa, ktorý jestvuje 5 rokov, má viac ako 70 príslušníkov, ktorí verne navštevujú zhromaždenia. Väčšina z nich sú mladí ľudia, čo sa zúčastňujú na činnostiach zboru. Pán Boh žehná prácu zboru a veriaci očakávajú Jeho hojné požehnanie i v budúcich rokoch.

V kraji s hmotným nedostatkom začali veriaci zo zboru stavať nový zborový dom pre 300-400 ľudí. V priestoroch, kde sa schádzajú, je asi 100 miest na sedenie. Zbor koná misijnú prácu v meste Choluteca, okolo 150 km južne od hlavného mesta Tegucigalpa. Jej cieľom je založiť bratský zbor aj tu – v kraji, kde nie je v širokom okruhu žiadny evanjelický zbor. S rovnakým cieľom chcú začať misijnú prácu aj na ďalšom mieste – v údolí Amarateca, v komunite La Roca, asi 25 km od Tegucigalpy.

Mnohostranné činnosti zboru zahŕňajú: letný tábor pre deti a mládež El Encuentro, Emmauskú biblickú korešpondenčnú školu, Evanjelikálnu tlačiareň, Vydavateľstvo Manahaim, časopis Evanjelikálny hlásateľ, denné a týždenné kresťanské rozhlasové vysielanie, Sociálny fond, lekársku a zubnú kliniku Emmanuel, lekárne Genesis, kresťanské základné školy El Verbo, El Encuentro, El Faro, stredoškolský ústav El Verbo, programy Komunitnej banky, výstavby bytov, rozvoja komunity a Program Onesimus. Ten zahŕňa strednú školu pre 720 študentov, dielne pre výučbu remesiel, park a denné stredisko pre 200 detí, pestovanie rastlín, stredisko a domov dôchodcov, športoviská a bytové domy pre pracovníkov v uvedených činnostiach. Rozostavaný nový zborový dom je súčasťou tohto projektu. Autor v závere článku píše: **Ďakujeme za vašu lásku a prihovorné modlitby. Dôverujeme, že budete pokračovať v tejto službe.**

sborová praxe

Jak může sbor růst?

Reinhard Lorenz, Perspektiva 2/2004
Přeložil Jarek Andryšek

Jedním ze základních předpokladů pro růst sboru je: pokoj a jednota. Ptali jsme se bratrských sborů sdružených v AGB (Pracovní společenství bratrských sborů, poz. překl.), které sbory rostou? Potěšilo mne, že 50% sborů roste. Druhá polovina hovoří o stagnaci. Jaké faktory to ovlivňují?

Podporující růst

Nacházíme celou řadu faktorů podporujících růst jako jasné biblické zvěstování, výzva k rozhodnutí, angažované vedení sboru, sbor orientovaný k plnění poslání. Také bohoslužby a sborové prostory sehrávají svou roli a také to, jak jsou ve sboru udržovány vztahy.

Bránící růstu

U faktorů, které brání růstu, je zcela zřejmé, že rozhoduje jednota a pokoj. Vedle toho, že sboru například chybí jasné cíle, že bojuje s konzumním přístupem a mentalitou přihlížejících diváků, že se život sboru scvrkl na nedělní shromáždění se sotva znatelnou misijní aktivitou, jasně vyplynulo, že konflikty a nesmiřlivost jsou jedním z hlavních faktorů stagnace a poklesu.

Rozdíly mezi vedoucími bratry

Dá se to doložit mnoha příklady, stačí jeden za všechny. Rozdíly mezi vedoucími bratry nebyly na první pohled vidět, ale odehrávaly se v pozadí a byly dlouhou dobu jednoduše zametány pod koberec. Bratři si mysleli, že to nikdo nepozoruje, ale mladí to prohlédli a konstatovali: „Je jedno, jak se chováme, vždy je zde jedna frakce proti nám. V podstatě zde nikdy neuspokojíme všechny.“

úvaha

Boží chrám

Ilko Kozár

„Či nevíte, že ste chrám Boží a že Duch Boží prebýva vo vás? Kto kazí chrám Boží, toho skazí Boh, lebo chrám Boží je svätý a tým chrámom ste vy“ (1K 3,16-17).

Apoštol Pavol najradšej písal povzbudzujúce slová o Božej добрôte a milosti a tým potešoval veriacich. No nie vždy mohol tak, lebo

Boží ľud potreboval aj slová výstrahy a napomenutia. Tu píše Korinťanom vážnu výstrahu. Pravda, na začiatku listu bola aj pochvala - prvých 9 veršov. To sú pravé slová potešenia a povzbudenía.

Kto je „vy“ v týchto veršoch? Veriaci v Korinte žijúci v prvom storočí. Vieme o počiatku zvestovania evanjelia v tomto meste (Sk 18,1-18) a ako vzniklo zhromaždenie v dome Tita Justa, ktorého dom susedil so synagógou. Je povšimnutia hodné, že bohobojní ľudia sa chodili modliť a počúvať Božie slovo do dvoch susediacich domov (v. 7). Ktovie, či na seba Židia a kresťania nezazerali. Pravdepodobne v tom čase bolo iné zhromaždenie u manželov Akvilu a Priscilly, veď tam býval Pavol a o návštevy iste nebola núdza. Potom sa títo vzácní manželia odsťahovali s Pavlom do Efezu, keď predtým po poldruha ročnom Pavlovom pobyte v Korinte sa korintská cirkev rozrástla (v. 8-11). Je niekoľko ďalších domov, kde sa veriaci zhromažďovali: u sestry Chloy (1K 1,11), u brata Gaja (R 16,23), u sestry Fojby (R 16,1-2 na predmestí Korintu v Kenchreách). **Nachádzame štyri až päť domácností, kde sa kresťania mohli zhromažďovať.** Veď ich bolo mnoho a nemali postavený zborový dom s príslušenstvom a v meštianskych domoch sa ich mohlo schádzať tak okolo päťdesiat natlačení ľudí.

Tieto zhromaždenia veriacich si postupne zvykli na svoj poriadok a obľúbili si niektorých svojich bratov. Pavol im pripomína, že i viac zhromaždení tvorí predsa jednu Cirkev – jedno telo (1K 10,17), jednu stavbu (1K 3,9). Práve na túto stavbu nadväzuje (1K 3,10-15), ako kládol základ miestnej cirkvi. Pamätajme, že stále je reč o Korinte. Pokračovať v stavaní majú korintskí kresťania – ale robíť roztržky, budovať na ľudoch a pomenovaniach, na tradícii, to je drevo, seno, slama.

Ako budujeme svoje zbory? Nestaviame nič, čo neobstojí, po čom zostane pach dymu a trocha popola? Vychádzajúc z kontextu **Božím chrámom je miestny zbor.**

